

ROŽĎALOVICKO

Městský zpravodaj pro občany Rožďalovic, Ledčerek, Viničné Lhoty, Podlužan a Hasiny

Cena: 30 Kč

4/2015

Vážení spoluobčané, s koncem roku nastává čas bilančování, a tak mi dovolu, abych na tomto místě ze svého pohledu zhodnotil uplynulý rok a následně také prozradil něco málo z toho, co nás čeká v roce příštím.

Rok 2015 nebyl vůbec jednoduchý, a to nejen po stránce pracovní. Zkrátka byl to pro mě tak trochu hlavolam, takže jsem mnohdy nevěděl kudy kam. Nicméně si myslím, že cesta pro příští roky byla zvolena tím správným směrem...

Během roku se nám podařilo uskutečnit tři náročné projekty, které byly shodou okolností dokončeny začátkem června. Jednalo se o rekonstrukci bývalé ubytovny, která se nově proměnila ve Spolkový dům, o vybudování obchvatu města (komunikace V drahách) a v neposlední řadě též o stavbu nové, prostorové školní družiny. Nemohu rovněž opomenout vydláždění tzv. „Uličky“, dokončené v jarních měsících, která spojuje ulici Zahradní s ulicí Za Špýcharem a s ulicí Tyršovou. Všechny tyto projekty výrazně přispěly ke zkvalitnění životních podmínek v našem městě.

Uplynulý rok se ale také nesl ve znamení mnoha společenských a kulturních událostí doprovázených řadou emotivních zážitků. Velmi silně na mě zapůsobilo předávání ocenění významným osobnostem

Rožďalovic, při němž jsem jen stěží ovládal své dojetí. Příjemný pocit mám také z charitativních koncertů pro poděbradské Handicap centrum Srdce – zde bych znovu rád poděkoval všem sponzorům a návštěvníkům, kteří na tato vystoupení zavítali, a přispěli tak na dobrou věc. Potěšilo mne také, že v průběhu roku kromě věrných sponzorů přibývali i někteří další, zejména z řad okolních měst a obcí. Díky nim všem si pro svoz svých klientů mohlo Handicap centrum Srdce pořídit nový mikrobús.

I v příštím roce budeme v této tradici pokračovat a já pevně věřím, že se nám podaří oslovit ještě více dárců, kteří, jak se říká, mají srdce na správném místě. Na rok 2016 město plánuje dva koncerty, jejichž výtěžek bude věnován na podporu dětského stacionáře Domov pod lípou v Lipníku. Budu velice rád, když se nám podaří dosáhnout takové návštěvnosti jako v letošním či předcházejícím roce. Věřte, že i poslední obsazená řada je velice důležitá a má stejnou váhu jako ta první – každá totiž pomáhá stejným dílem.

Velkou zásluhu na pestrosti kulturního a společenského života mají místní organizace, spolky, ba i jednotliví organizátoři, kteří během roku připravili řadu akcí nebo se na jejich průběhu aktivně podíleli. Myslím, že každý si mohl mezi nimi

najít tu svou, která byla jeho srdci nejbližší.

Poděkování patří také všem pedagogům místní školy a školky, zvláště bych chtěl vyzdvihnout zdařilou organizaci školního zájezdu do Anglie. Do budoucna bych si přál, aby došlo ještě k větší provázanosti mezi rodiči a školou, zkrátka abychom se nebáli vést rovnocenný dialog.

A co nás čeká v příštím roce? V květnu by měla dostat novou střechu škola, během letních prázdnin počítáme s rekonstrukcí kuchyně v mateřské škole, plánujeme také zasíťovat další parcely v ulici Československých legií, opravit chodník v Tyršově ulici, v Podlužanech dokončíme rekonstrukci kapličky, a pokud nám bude schválena dotace, mělo by se na podzim začít s budováním kanalizace v Ledečkách, Viničné Lhotě a Podlužanech.

Jak vidíte, není toho zrovna málo, a to jsem se omezil jenom na ty časové a finančně nejnáročnější projekty.

Na závěr mi dovolu, abych Vám jménem svým, jménem zastupitelstva města a redakční rady našeho zpravodaje popřál klidné prožití vánočních svátků, mnoho štěstí, zdraví, životního optimismu a úspěšný rok 2016.

*Petr Kapal,
starosta města*

Město ocenilo významné osobnosti

U příležitosti Dne vzniku samostatného československého státu proběhlo ve středu 28. října v obřadní síni městského úřadu slavnostní předání pamětních medailí významným osobnostem našeho města. Po státní hymně zazpíval několik písni ženský sbor pod vedením Drahomíry Řihové. Starosta města Petr Kapal uvítal přítomné, přednesl slavnostní projev a poté následovalo předání pamětních medailí

Ocenění z rukou starosty a místostarosty města převzali:

paní Blanka Hančarová za celoživotní přínos v oblasti zachování knihařského řemesla v Rožďalovicích,

pan Ing. Jaroslav Taraba za celoživotní přínos v oblasti sportu a tělovýchovy,

pan Jiří Pour za přínos v oblasti propagace Rožďalovic, za publikační a dokumentační činnost,

pan MUDr. Václav Lkeš za celoživotní přínos v oblasti propagace a ochrany přírody,

pan Vasil Bibko za účast v boji za národní osvobození v letech 1939–1945 (převzala jeho dcera paní Valentina Pokorná),

paní Svataava Krumpholcová za přínos v oblasti kultury, knihovnictví a oživení výstavnictví v Rožďalovicích,

pan Rudolf Valeš za přínos v oblasti historie Rožďalovic,

pan František Nešněra in memoriam za vybudování technické infrastruktury a za zodpovědný přístup k budoucímu rozvoji města (převzala jeho dcera paní Lenka Palánová),

plukovníce v záloze Vlasta Vyhnánková in memoriam za účast v boji za národní osvobození v letech 1939–1945

Bohužel krátce před udílením ocenění paní Vlasta Vyhnánková zemřela a 8. listopadu 2015 nás opustil i pan Vasil Bibko. V těchto osobnostech ztratily Rožďalovice poslední žijící účastníky bojů na východní frontě v době druhé světové války.

Čest jejich památce!

V sobotu 17. října jsme přivítali sedm nových občánků města: zleva – Jesse Tyler Petersik, Pavla Horáčková, Ondřej Vlasatý, Viktorie Novotná, Lukáš Halík, Tereza Zápotocká a Maxim Brůna

Základní organizace Českého svazu chovatelů Rožďalovice 2 uspořádala ve dnech 17. a 18. října tradiční výstavu exotického ptactva. Navštívilo ji téměř 350 návštěvníků, kteří měli možnost zhlédnout 294 exotů

Nedostatek vody ovlivnil termíny podzimních výlovů rybníků. O posvícení proběhly výlovy Bučického a Třeboňského rybníka a další následovaly až do začátku prosince

Přes tři sta návštěvníků zavítalo na posvícenskou taneční zábavu, na které zahrály skupiny Crossband a Chaos. Členové skupiny Chaos se sešli v původním složení po mnoha letech

Po náročné opravě byla ve středu 18. listopadu slavnostně zprovozněna hráz Komárovského rybníka. Je dimenzována tak, aby odolala daleko větší povodni, než byla ta, která ji protřhla 3. června 2013

Ve středu 25. listopadu navštívilo vedení města a starostka obce Mcely Lada Bešíková ordinariát Diecéze litoměřické zastoupený monsignorem Janem Baxantem. Předmětem jednání byla současná situace ve zdejší farnosti a nástin další možné spolupráce

Velkému zájmu se těší pravidelná taneční odpoledne Hudba léčí, která se konají v sále radnice. V pátek 30. října zde vystoupilo stále populárnější Duo Jamaha. Přilákalo bezmála na dvě stovky milovníků tohoto hudebního žánru

V Domově Rožďalovice byl 3. prosince slavnostně uveden do provozu nový výtah a v klášteře byla zprovozněna nová keramická pec za účasti Ing. Václava Váňi, vedoucího odboru sociálních věcí Středočeského kraje, RNDr. Jany Příhodové, ředitelky Domova, Pavla Petráčka, vedoucího sociálního úseku a rozvoje organizace, Mgr. Vladislava Fryče, vedoucího oddělení sociálních služeb, a starosty města Petra Kapala

Cvičení pro nejmenší

Máme tu už druhý ročník programu s názvem Cvičení pro nejmenší aneb cvičíme dle říkanek. Cvičení pro děti od 1 roku do 3 let se stalo, zdá se, oblíbeným, a proto pokračujeme s novými dětmi a maminkami. Výcvik se stále koná v místní základní škole, ovšem nyní máme k dispozici prostory nové školní družiny.

Na tomto místě bych proto znovu chtěla poděkovat vedení školy, které nám tyto prostory poskytlo zcela zdarma.

Cvičení pro děti probíhá stále ve stejném duchu jako v předešlém ročníku a skládá se z těchto částí: „Cvičíme dle říkanek“, „Zpíváme a hrajeme na hudební nástroje“ a „Tvoříme a hrajeme si“. Rovněž se snažíme každý měsíc navštěvovat s dětmi sol-

nou jeskyni, abychom jim pomáhali s rozvojem dětské imunity.

Kurzy probíhají každé pondělí od 9 do 10.30 hod. a vedou je společně maminky Veronika Bachová a Zuzana Rovná, které si mezi sebe jednot-

livé části rozdělily. Těšíme se tedy na další zájemce a nově příchozí. Přijďte s dětmi udělat něco pro jejich rozvoj, a motivovat je tak k dalším činům.

Veronika Bachová

Rozsvícení vánočního stromu

Bez slavnostního rozsvícení stromu se letos muselo kvůli bezpečnosti, potažmo hrozbě teroristických útoků, obejít naše hlavní město Praha. My jsme ale tuto událost mohli podniknout a opět do našeho města navodit tu nejhezčí vánoční atmosféru. Vánoční stromek je tento rok menšího vzrůstu, což ale vůbec nevadí. Tímto děkujeme za jeho poskytnutí Obecnímu úřadu Košík.

Vše se odehrálo v sobotu 28. listopadu, tedy v předvečer první adventní neděle. Na vánočních trzích, které byly součástí programu, hosté mohli obdivovat stánky s vánočním zbožím, šperky či keramikou nebo se mohli občerstvit u nejednoho stánku s pohostěním.

V budově městského úřadu probíhala souběžně tematicky laděná prodejní výstava.

Dříve než se lidé shromáždili před hlavním pódiem, čekalo se na příchod „živého betlému“ v podání žáků a učitelů místní základní školy. Po jeho příchodu mohl být zahájen kulturní program, a to našimi nejmladšími dětmi z mateřské i základní školy, které předvedly svá vánoční pásma.

Svůj vánoční projev přednesl ve svém originálním podání starosta města Petr Kapal. Následovalo vystoupení Váši Severy a jeho bandu s úžasným českým i zahraničním repertoárem.

Ještě před samotným rozsvícením stromečku se představil nově vzniklý pěvecký sbor paní učitelky Drahomíry Říhové, který slavil velký úspěch. Děkujeme ženám, které se i přes své pracovní nasazení ve svém volném čase věnují amatérskému zpěvu.

A pak už přišlo na řadu to nejdůležitější. Rozsvítit stromek, při kterém nesměly chybět děti. Pronesly do mikrofonu kouzelnou větu: „Stromečku, prosím, rozsviť se!“ a stromeček se skutečně rozzářil. A tak už nám nic nechybí k tomu, abychom i my všichni našim dětem a blízkým zpříjemnili tento krásný čas.

Veronika Bachová

16. ledna	<i>Z rožďalovické historie – přednáška Rudolfa Valeše (Spolkový dům, 15:00)</i>
16. ledna	<i>Myslivecký ples</i>
23. ledna	<i>Hudba léčí – Hudební skupina pana Brzáka</i>
13. února	<i>Hasičský ples</i>
20. února	<i>Hudba léčí – Decent – Jiří Haken</i>
25. února	<i>Tři mušketýři (zájezd do Hálkova divadla v Nymburce)</i>
27. února	<i>Z rožďalovické historie – přednáška Rudolfa Valeše (Spolkový dům, 15:00)</i>
5. března	<i>Hudba léčí – Marcel Zmožek s kapelou</i>
12. března	<i>Maškarní ples</i>
19. března	<i>Burza exotického ptactva (Spolkový dům)</i>
19. března	<i>Rybářský ples</i>
26. března	<i>Z rožďalovické historie – přednáška Rudolfa Valeše (Spolkový dům, 15:00)</i>

Společenská kronika

Od října do konce listopadu tohoto roku se narodila tato miminka:

Jan Štafl	říjen 2015
Karel Štafl	říjen 2015
Tobiáš Krist	říjen 2015

Informace pro občany

Cena vodného a stočného v roce 2016

cena vody pitné 1m³ – 41,18 Kč
(cena je uvedena včetně 15% DPH)
cena vody odkanalizované 1 m³ – 41,80 Kč
(cena je uvedena včetně 15% DPH).

Poplatek za komunální odpad v roce 2016

Výše poplatku zůstává stejná – 700 Kč/osoba
(Poplatek pokrývá i svoz biologického odpadu)
Za třetí dítě činí poplatek 350 Kč, osoba žijící trvale v zahraničí je od poplatku osvobozena

Ceník inzerce

- Jednoduchá občanská řádková inzerce (např.: koupím/prodám/daruji...) je zdarma
- Bez poplatku zůstávají pozvánky na kulturní a společenské akce, pozvánky na schůze, akce občanských sdružení, sportovních či jiných zájmových sdružení a neziskové aktivity
- Zpoplatněná je inzerce podnikatelských subjektů (komerční inzerce)
- Nezveřejňujeme inzerci nabízející půjčky peněz nebankovních institucí

Rožďalovicko vychází v rozměru A4, inzerce se tedy dělí na díly odvozené z tohoto rozměru:

Formát	Rozměr (mm)	Cena (Kč)
A4	210 x 297	2000
A5	210 x 148	1000
A6	105 x 148	500
A7	105 x 74	250
A8	52 x 74	150
A9	52 x 37	100

Rožďalovické rybníkářství

K 1. říjnu tohoto roku jsme převzali do užívání rybníky patřící městu Rožďalovice na základě výběrového řízení a myslím, že je v souvislosti s tím vhodné o této záležitosti informovat veřejnost.

Městské zastupitelstvo počátkem roku rozhodlo o vypsání výběrového řízení na provozování rybníků ve vlastnictví města s úmyslem zajistit co možná nejvhodnější podmínky nájmu a též s péčí dobrého hospodáře co možná nejlepší výnos ze svého majetku.

Výběrové řízení potvrdilo domněnku, že potenciál rybníků je mnohonásobně větší, než je současný přínos do městské pokladny.

Přihlásilo se celkem osm subjektů včetně současného nájemce. Naše nabídka zvítězila a nájemné, tedy přínos do městského rozpočtu, stoupl o stovky tisíc. Již zpětný pohled, kdy nájemné činilo po dlouhá léta 5000 Kč a v posledním roce 50 000 Kč, je celkem vypovídající.

Obhajitelná výše takto nízkého nájmu by jistě byla při masivních investicích do předmětu nájmu. Stav nechť si každý zhodnotí sám a udělá si třeba proházku kolem rybníků.

Vzhledem ke komerčnímu využívání rybníků po celá léta by se dalo očekávat, že tyto budou městu předávány v perfektním stavu, někdy ovšem komerční využívání vede spíše k totálnímu vyčerpání potenciálu a je

Zámostský rybník

smutné, že pohled uživatele je zaslepen jistou provozní slepotou. Možná že se však jedná o zcela jiný pohled na provozování rybníkářství.

Současný stav lze nazvat totálním ekologickým provozem se vším všudy. Pozemky kolem nápusť rybníků jsou ponechány napospas volným náletovým křovinám, takže některé strouhy nelze ani nalézt, a například sádky u Komory lze spíše tušit v náletu dřevin, než vidět.

Vyhrnuté bahno z rybníků je zcela samovolně ponecháno v hromádách kolem Zámostského a Horního rybníka, jenže pod náletem dřevin je dnes už jen těžko dohledatelné. Hráze lze teď při nedostatku vody zhlédnout na některých rybnících vlastním

okem a též mnohé napovídají o mnohaleté neúdržbě. Likvidace vypouštění a odstřižení nápusť Návesního rybníka v Podlužanech jej zdegradovala v podstatě na tůň.

Dnes je myslím již zcela nepodstatné, kde hledat příčinu stavu. Rybářský svaz si mne ruce a zač nemůže město, za to může Povodí. Nepřísluší mi rozklíčovat tento problém, jen myslím, že je ostudou v tomto stavu rybníky předávat, zvláště při zhodnocení jejich výnosu po mnoho let zpětně. Vizitka je to však pouze Rybářského svazu a jeho bývalého vedení.

Ač jsme komerční subjekt, rozhodně nevnímáme provoz rybníků pouze jako výdělečnou činnost. V žádném případě si nepřejí rozdíl v pohledu na vlastní rybník a nájemní. Což je dnes myslím do očí bijící stav, a to i na rybnících ve vlastnictví Rybářského svazu. Prostě nájemní rybníky plnily pouze funkci výdělečnou a zušlechťoval se rybník vlastní.

Představuji si stejně provozované rybníky nájemní i vlastní a ve stejném režimu a věřím, že se nám to společně s městem povede.

Dnešní stav Horního rybníka bude asi složité změnit, ale zastavení jeho proměny v podmínkách Natury 2000 (téměř s neexistencí přítoků) je povinností nejen vlastníka. Vždyť naši předci dobře věděli, proč tento rybník budují zde a v této podobě a myslím, že dnes přičítaný stav nedostatku srážek je spíše umocněn zabahněností rybníka a neúdržbou sítě přítoků. Tedy v kritických letech se minimál-

Dolní rybník (Komora)

ní množství vody vypaří a bez velké retenční schopnosti je rybník téměř vyschlý. To málo vody, které do něj v minulosti natékalo z okolních lesů a polností nemá šanci do rybníka dotéci. A stav se umocnil pokusem o nelegální vyhrnutí a rákosem. Kvalitní rybník se změnil v kvalitní biotop a dnes je těžké nalézt shodu na úpravách s ochranáři. Z pohledu vlastníka by však mělo být uvažováno o ochraně svého majetku a o provozování k účelu, ke kterému byl vystaven, samozřejmostí je i ochrana ptactva, ale nelze rezignovat na původní smysl celého projektu, v opačném případě nebude ani rybník a možná ani ptactvo.

Součástí Dolního rybníka zvaného Komora byly i sádky, ty zde však dnes jen těžko budete hledat. Nebyly potřeba k podnikání, a nechaly se tedy zdevastovat. Co k tomu říci?! Vzhledem k umístění při hlavním vjezdu do Rožďalovic je zvláště ošklivé sledovat lokalitu, která je kompletně zarostlá a zdevastovaná.

Studánka, kam se chodívalo pro vodu, je pouhým torzem. Odpovědí však je, že toto vše je majetek města a nájemce přece užíval pouze vodu... Nevím, zda toto hospodaření nazvat socialistickým nezájmem, či kapitalistickým drancováním. Přílehlavé je socialistické hospodaření za kapitalistické peníze.

Hráz Třeboňského rybníka poznala pouze kácení krásných stromů, zbyly pouze pařezy a totálně vymletá hráze

se spoustou napadaných stromů a větvi do rybníka. Zámotský rybník je obklopen vyhrnutým bahnem a dnes zde nenajdete ani lávku. O Návesním rybníce v Podlužanech již byla řeč, ten vlastně nelze ani vypustit a zjistit jeho stav.

Celé výše uvedené konstatování současného stavu je dle mého pouze smutnou ukázkou, kam může vést vědomí neomezeného nájemního stavu zaštiťovaného jistou anonymitou svazu, jako socialistického pohrobka. Jistě takto mnohdy vypadá i soukromé vlastnictví, ale město tento stav rozhodně dopustit nemělo a lze jen s úctou pohlédnout na kroky dnešního zastupitelstva, které si „dovolilo“ věc radikálně řešit a rýpnout do vosího hnízda, kterým početný Rybářský svaz je.

Kde jsou však ty tisíce brigádnických hodin a zisky z komerčního chovu?! Na 180 členů svazu vykazuje tisíce hodin brigádnické činnosti, ale na rybnících rozhodně vidět nejsou. Nebo se vše opět přetočilo do peněz jako náhrady za brigády?! Kam však zmizela údržba?!

Rozhodně nechci být soudcem, jen bylo na čase veřejně zhodnotit dnešní počáteční stav rybníků a nemyslím, že jej můžou ospravedlnit alibistická prohlášení a odkazy na akce Z za bývalého režimu, jejich stav mluví sám za sebe.

Taktéž jsem si vědom, že mé zhodnocení současného stavu je také

zároveň bičem na nás samotné a každá chyba nám bude připomínána.

Těž doufám, že naše hospodaření se po pár letech dostane do kladných čísel a rybníky budou soběstačné i při výši nastaveného nájemného, ale rozhodně nepředpokládám provozování v tomto stavu vedoucí jen k vlastní ostudě. Těž myslím, že je třeba zatraktivnit rybníky, a to nejen pro platící rybáře. Tedy přitáhnout k rybníkům děti, turisty i občany Rožďalovic.

V prvním sledu se tedy pokusíme revitalizovat okolí Třeboňského rybníka a společně s městem zajistit hráz a rybník zarybnit nejen k hospodářským účelům. Rybník je v krásném prostředí kousek od centra města a vybudování Rybářské bašty se zde přímo nabízí. Proč zde neumožnit ulovení ryby každému a případné ugrilování ve zdejší baště? Děti i turisté, myslím, budou vděční za možnost laického rybaření a třeba časem posílí i řady rybářů. V každém případě může v Rožďalovicích vzniknout další krásné místo k zastavení se.

Věřím, že přeměna zanedbané Bučice je dostatečnou zárukou, že se nám naše plány povedou i na druhé straně Rožďalovic a přispějeme k revitalizaci dalšího „pomníku“ v zájmu krásného prostředí, za které se nebude třeba stydět a které bude Rožďalovicím přinášet více než jen pouhý zisk.

Jiří Petersik

Třeboňský rybník

Zpravodajství ze Základní školy a Mateřské školy G. A. Lindnera Rožďalovice

Vážené čtenářky, vážení čtenáři, uplynulé období se výrazným způsobem zapsalo do historie naší školy, protože se v průběhu října 2015 v prostorách školy uskutečnila schůzka starostů spádových obcí, jmenovitě pana Ludka Kutmona z Košíka, pana Josefa Kříže ze Žitovic a pana Petra Kapala z Rožďalovic, na kterou navázala schůzka zastupitelstev spádových obcí. Hlavním posláním

zkvalitňujeme polytechnické vzdělávání žáků druhého stupně přípravou praktických úkolů v žákovských dílnách a směřujeme k prohloubení dovedností v anglickém jazyku zapojením žáků do tzv. blended learningu.

Po mnoha a mnoha letech jsme se zúčastnili okresního přeboru škol v šachu, kde jsme v kategorii 1.–5. ročníku obsadili 5. místo

připravil.

Novou zkušeností pro nás je práce asistenta pedagoga pro žáka se sociálním znevýhodněním, na kterého se nám z MŠMT podařilo získat finance na období od září do prosince 2015 a rádi bychom toto období prodloužili.

Zejména zásluhou Mgr. Marcely Saskové jsme v 1. třídě začali matematiku vyučovat tzv. Hejného metodou, při které je kladen důraz na proces objevování a hledání vlastních cest k řešení úloh u všech žáků.

Velice nás těší, že i v tomto školním roce pokračují dopolední pondělní schůzky maminek s malými dětmi, které ještě nechodí do mateřské školy, při kterých využívají nových prostor i vybavení školní družiny.

Členům školské rady skončilo tříleté volební období, a proto proběhly volby nových členů. Její složení zůstalo šestičlenné. Za rodiče žáků byli zvoleni paní Jana Hazdrová a pan Petr Buryan, za zřizovatele Petr Kapal a Miroslav Antoš a za pedagogické pracovníky školy Mgr. Dana Rolflová a Jiří Rejsek.

S přáním klidného adventu a úspěšného nového roku 2016 za zaměstnance i žáky

*Mgr. Roman Kotlář,
ředitel školy*

Schůzka se zastupiteli spádových obcí

těchto setkání bylo zvýšení vzájemné informovanosti o práci naší školy a plánech do budoucna. V závěru setkání mnozí zastupitelé přijali nabídku na prohlídku základní školy, při které se kromě jiného také vzpomínalo na léta jejich povinné školní docházky strávená v této budově. Tomu předcházelo neformální setkání zaměstnanců školy s rožďalovickými zastupiteli, které se uskutečnilo 2. října 2015.

V souvislosti s plány do budoucna jsme dost času a úsilí věnovali přípravě podkladů pro zpracování projektové dokumentace rekonstrukce školní jídelny v mateřské škole. A ještě v tomto školním roce, tj. do konce srpna 2016, bude provedena rekonstrukce střechy budovy základní školy.

V rámci realizace projektů financovaných z ESF uskutečňujeme se žáky čtenářské dílny, abychom zvýšili jejich čtenářskou gramotnost,

z 9 účastníků. Tady patří hlavní zásluha panu Petru Buryanovi, který se mladým šachistům věnuje každé úterý od 14.30 a který je na tuto soutěž

Polytechnické vzdělávání žáků

Den stromů v mateřské škole

V úterý 20. října jsme ve školce oslavili svátek stromů vysazením okrasného stromku jménem *Tavola*. V deset hodin se všechny děti a učitelky sešly na zahradě. Krásný stromeček s červenými listy se všem moc líbil. Děti pomohly při sázení, přihrnutí hlíny a zalití stromku. Potom mu společně zazpívaly, aby krásně rostl. Celým týdnem se prolínalo téma *Les* a děti se učily poznávat stromy na zahradě nebo při vycházkách do lesa. U starého dubu na Židáku objímaly děti kmen a určovaly, kolik let tak velký strom roste. Učily se básničky a také tvořily z listů nasbíraných při vycházkách do lesa. Prohlédly si lesní školku, učily se chovat v lese a o tom, co stromům škodí, nebo jak mohou sběrem starého papíru zachránit stromy před pokácením.

Eva Koseková

Světýlkový den aneb uspávání broučků

Tradiční podzimní akcí naší mateřské školy se stal Světýlkový den. Letos jsme se sešli v hojném počtu v úterý 10. listopadu. Po setmění se okolí školky začalo hemžit „broučky“ a jejich světýlky, tak se postupně scházeli na zahradě rodiče s dětmi i jejich sourozenci.

Na přivítanou děti přednesly svým rodičům básničky o broučcích. Potom

už se všichni po skupinkách vydali na dobrodružnou cestu za světýlky, během které plnily děti jednotlivé úkoly: kmo-tříčkovi nanosily dříví na zimu, kmo-tříčce pověsily prádlo, smutné berušce hledaly ztracené kamarády a s broučkem si „zalétaly“ od lampy k lampě. Odměnou za splnění všech úkolů byl svítící náramek. Na závěr si děti v roli broučků a berušek, posílněny malým

občerstvením, zaskotačily v rytmu disko. Vydatně jim v tom pomáhaly naše čtyři asistentky – děvčata ze šesté třídy ZŠ, které se spolu s námi zapojily do celé akce. Když nastal čas loučení, nikomu se nechtělo domů. Budeme se těšit zase za rok se světýlky.

Radka Hofmanová, DiS.

Jóga v mateřské škole

Ve třídě Sluníček každé pondělí cvičíme jógu. Po přivítání začínáme dynamickým cvičením, hrajeme různé hry, procvičujeme jógové pozice, které jsou motivovány například zvířátky (tygřík, kočička, pesek, velbloud aj.). Děti si oblíbily „Pozdrav sluníčku“ s říkankou. Následuje nácvik správného dýchání a na závěr nás čeká vždy příjemná relaxace.

Jóga dává dětem nejen větší pružnost, pohyblivost, pevné svaly, lepší držení těla, ale také zlepšuje koordinaci a smysl pro rovnováhu. Pomáhá otevřít zcela nový pohled na pohyb, na své prožitky, rozvíjí tvořivost, soustředění, snímá i pocit napětí, stresu, učí koncentraci a vnitřní disciplínu.

To vše provádíme hravou formou, jedním slovem – zábava.

Lenka Pecková

Na Masarykově střední škole chemické v Praze se ve čtvrtek 3. prosince uskutečnilo druhé kolo soutěže „Hledáme mladého chemika 2015“. Z naší školy se zúčastnil Marek Kašpar, který se v konkurenci 180 žáků z 50 českých škol umístil na vynikajícím druhém místě. Marek se o chemii dlouhodobě zajímá, o čemž svědčí fotografie z předchozích školních let, kdy navštěvoval badatelský klub. Blahopřejeme a držíme palce do třetího kola!

V pátek 4. prosince se ve škole uskutečnila beseda na téma Historie a vývoj hudebních nástrojů, kterou vedl Mgr. Pavel Josef Macků, Ph.D. Přednáška se setkala s mimořádným ohlasem jak u žáků prvního, tak druhého stupně

V letošním školním roce probíhají ve 2. až 9. třídě v rámci projektu P 56 Ministerstva školství v hodinách českého jazyka čtenářské dílny. Máme radost, že tato nová aktivita přivádí děti ke čtení, poskytuje jim tím prostor pro zlepšování čtenářské gramotnosti a dává jasnou informaci – čtení knih i v dnešní době plně techniky je normální

V letošním ročníku soutěže Kopidlenský kvíteček se naše družstvo umístilo na osmém místě a v soutěži Kopidlenský kapřík bylo družstvo ve složení Tomáš Burda, Kateřina Senohrábková a Patrik Hospodka třetí

V Běhu 17. listopadu v Kopidlně naši školu reprezentovalo 49 žáků a v konkurenci 356 závodníků jedenáct z nich stálo na stupních vítězů, z toho pět na prvním místě

Týden stromů

Žáci 4. třídy v rámci týdne stromů načerpali sílu z lípy na školní zahradě, našli si svůj strom, vytvořili frotáž jeho kůry a nasbírali podzimní listy.

Ve výtvarné výchově se pak pokusili o otisky listů, namalovali své

stromy a zamysleli se nad tím, čím jsou stromy užitečné. Pak se také seznámili s keltským stromovým kalendářem a vlastnostmi některých stromů.

V hodinách přírodovědy si žáci zkusili, jak těžký život stromy mají,

jak je lidé chrání i jak jim pomáhají např. před lýkožrouty. Sami zkoušeli více šetřit papírem, který se ze stromů vyrábí.

Mgr. Iveta Vališková

Den otevřených dveří

První prosincová sobota patřila, tak jako každoročně, základní škole, kde se uskutečnil Den otevřených dveří.

Žáci a učitelé připravili v jednotlivých třídách tvořivé dílny a návštěvníci, hlavně ti nejmenší, si mohli vyrobit nejrůznější vánoční předměty, ozdobit větvičky, jablíčka, namalovat obrázky apod.

V družině probíhala prodejní výstava, v jídelně se opět nabízela pestrá směsice zeleninových salátů a pomazánek a v učebně anglického jazyka byly instalovány soutěžní výtvarné práce dětí mateřské školy a žáků prvního stupně. O vítězích,

nebo spíše vítězkách, soutěže organizované Sdružením rodičů Rožďalovice a žákovským parlamentem rozhodovala jednak odborná porota, jednak samotní návštěvníci.

S největším zájmem se setkal obrázek Lucie Poděbradské, který otiskujeme. Další první místa obsadily Karolína Kurková, Sofie Michálková z mateřské školy a Veronika Skurková z druhé třídy.

Ale to nebylo zdaleka všechno. V učebně fyziky žáci osmé a deváté třídy promítali svoji prezentaci o jazykovém pobytu v Londýně, kterého se zúčastnili v druhé polovině října. Deváťáci měli navíc na starost

ještě kavárnu, kde se ke kávě nebo čaji podávaly nejrůznější zákusky a vánoční cukroví, připravené jejich maminkami a babičkami.

K občerstvení se dále nabízelo několik předkrmů připravených z produktů seletické farmy.

Kavárna však byla především místem, kde se setkávali, poseděli a diskutovali absolventi, kteří se do školy rádi vracejí – alespoň při této příležitosti.

Jiří Rejsek

Podpora manuálních dovedností žáků

Naše škola se zapojila do výzvy MŠMT 57 na podporu polytechnické výchovy a manuálních dovedností žáků druhého stupně. V rámci této výzvy jsme financovali vybavení dílny potřebnými nástroji a nářadím, umožňují-

cím opracovávání dřeva, kovu a plastu. Dále byly zakoupeny stavebnice Merkur a stavebnice Aedes Ars.

Na prvních dílenských hodinách chlapci 6. a 7. ročníku vyráběli rámečky na obrázky. Starší žáci vyráběli geodesku, což je pomůcka, kterou

budou moci využívat při hodinách matematiky. Na geodesce žáci modelují pomocí gumiček rovinné obrazce a řeší geometrické úlohy.

Mgr. Markéta Drobečková

Učitel naší školy MasterChefem!

Krátký rozhovor s vítězem televizní soutěže MasterChef Česko Romanem Kotlářem ml.

Občas jsme se spolu bavili o vaření, ale musím se přiznat, nikdy by mě nenapadlo, že budeš takhle úspěšný v televizní soutěži. Jaká byla tvoje cesta na obrazovku?

Na začátku téhle cesty by to nenapadlo ani mě. Dokonce by mě ani nenapadlo přihlásit se. A ani po přihlášení jsem neměl jasno v tom, jestli se vůbec na 1. kolo, kterým byl nekamerový casting, vydám. Moji nejbližší mi v tomto opravdu velmi pomohli, a tak začala má cesta za poznáváním sebe sama prostřednictvím soutěže MasterChef Česko. Takže plná podpory.

Jaké to bylo vidat se každý týden na obrazovce, sledoval jsi pořad?

Pořad jsem sledoval pravidelně. Společně s posledním soupeřem Jiřím jsme natáčením prožili dlouhý čas plný intenzivních zážitků. Nešlo si to nechat ujít. A jaké bylo sledování pořadu? O nic klidnější.

Vím, že jsi soutěživý typ a že se jen tak nevzdáváš. Bylo vidět, jak

jsi prožíval každé hodnocení. Kdy to bylo pro tebe nejhorší?

Nejhorším hodnocením by pro mě bylo to, které by mě vyřadilo ze soutěže. Takové jsem nechtěl slyšet. Tím nejnejpříjemnějším bylo asi hodnocení z eliminačního kola s telecím brzlíkem. Ale všechna hodnocení, ať příjemná, nebo nepříjemná, jsem bral jako výborné rady.

Televize dokázala změnit už mnoha lidem život. Odhadneš, kte-

rým se po úspěchu v MasterChefu, vydá ten tvůj – dále tím školním a sportovním, nebo to bude něco v oblasti gastronomie?

Je velmi pravděpodobné, že střední cesta nebude možná, nakonec tou ani jít nechci. Co vím, že chci, je mezi těmito dvěma světy (svět pohybu a svět jídla), ať už v roli učitele, kuchaře, nebo jakékoli jiné, udržet rovnováhu.

Jiří Rejsek

Rožďalovičtí žáci navštívili Londýn

„K čemu mi to v životě bude?“ I tuto otázku můžeme od žáků někdy v hodinách slyšet. Někdy je těžké odpovědět, některé věci totiž kromě přijímacích zkoušek na střední školu a maturity opravdu nevyužijí.

V tomto školním roce ovšem škola žákům nabídla možnost využít jejich znalosti získané nejen v hodinách anglického jazyka. Díky finančním prostředkům z EU v rámci výzvy č. 56 mohlo celkem 20 žáků druhého stupně odjet na jazykově-poznávací pobyt do Londýna.

Žáci byli ubytováni v rodinách, které pro ně zajišťovaly plnou penzi, a zúčastnili se devíti hodin vyučování v jazykové škole LSI Hampstead. Odpolední program byl pak plný poznávání památek Londýna a okolí.

Mgr. Jana Červenková

Sobota 17. 10. 2015

V sobotu ráno jsme nastoupili do autobusu a jeli směr Londýn. Cesta byla namáhavá a dlouhá. Jeli jsme přes Ně-

mecko, Belgie, Holandsko a Francii. Nejvíce se mi líbilo v Belgii, protože měli krásné nasvícené dálnice. Cestou jsme se koukali na filmy a spali.

Neděle 18. 10. 2015

Ve čtyři hodiny ráno jsme nastoupili na trajekt. Výhled z trajektu byl krásný, ale ke konci cesty mi už bylo špatně. Do Londýna jsme přijeli v osm hodin. Celý den jsme chodili po památkách. Viděli jsme Big Ben, Buckinghamský palác, London Eye, byli jsme ve Vědeckém muzeu a v Přírodovědném muzeu.

Také jsme navštívili Britské muzeum, kde byly krásné mumie. Někteří z nás strávili volno nákupy oblečení nebo sladkostí v britských obchodních domech. Večer jsme jeli na ubytování k rodinám.

Naše londýnská rodina se skládá ze čtyř členů. Maminka Aysha, tatínek Steve a jejich dva pejsci. Aysha vypadá na první pohled docela přísně, ale je velice milá a obětavá. Steve je také milý a sympatický. Baráček, ve kterém bydlí, vypadá z venku moc hezky.

Vevnitř je to docela útulné, ale strašně malinké. Náš pokoj je pro čtyři osoby hodně malinký, ale hlavní je, že je v něm Wi-Fi. V pokoji se nachází malíká místnička se sprchou. Je tu bezky uklizeno a příjemná atmosféra.

Pondělí 19. 10. 2015

Ráno jsme vstali v šest hodin a šli první den do školy. Cesta trvala asi hodinu. Naše paní učitelka je moc milá, jmenuje se Jo. Nejdříve jsme si procvičili abecedu a pak jsme zpívali. Paní učitelka nás totiž učila anglickou výslovnost.

Pak jsme ji vysvětlovali, kde se nachází naše město, jaké jsou v něm budovy a instituce. O přestávce jsme hráli stolní tenis. Hodiny byly moc zábavné a rychle utekly. Po škole jsme jeli na okružní jízdu s paní Evou Dix.

Paní průvodkyně nám vyprávěla historii Londýna a povídala nám o různých památkách. Byla velmi milá, příjemná a vtipná. Byli jsme se projít kolem řeky Temže, vyfotili si Tower Bridge a navštívili jsme galerii.

Úterý 20. 10. 2015

Ráno jsme jeli opět do školy a opakovali jsme otázky. Hodiny mě moc bavily. Pak jsme navštívili Greenwich. Nejlepší bylo planetárium, kde jsme viděli program o vesmíru celý v angličtině, a nultý poledník. Zajímavé bylo námořní muzeum, kde jsme si koupili suvenýry.

Středa 21. 10. 2015

Dnes jsme opět vstávali brzo. Dnešní škola byla zábavná. Probírali jsme minulý čas, a to formou hry. Pantomimou jsme představovali nepravdivá slovesa a druhá skupina měla uhodnout, o které jde, a říct jeho minulý čas. Pak jsme dostali certifikát, že jsme se ve škole učili angličtinu. Odpoledne jsme měli prohlídku hradu Windsor. Opět nás provázela paní Dix. Hrad se mi velmi líbil, jen mě mrzelo, že se vevnitř nesmí fotit. Viděli jsme mnoho zajímavých věcí, např. velký dům pro panenky nebo Podvazkový řád. Navštívili jsme také gotickou kapli sv. Jiří. Při cestě do Londýna nás paní Dix obromila svou perfektní znalostí britských dějin od Římanů až po současnost. Večer jsme si museli zabalit všechny věci, protože další den jsme se už vraceli do ČR.

Čtvrtek 22. 10. 2015

Čtvrtek byl pro mě asi nejlepší ze všech. Ale i nejhorší, protože jsme museli jet domů do Čech. Ráno jsme byli na místním trhu s jídlem, kde to krásně vonělo, a mohli jsme si koupit tradiční sušenky nebo bagety. Měli tam také ovo-

ce nebo zeleninu. Navštívili jsme pevnost Tower, kde byly krásné korunovační klenoty. Pak jsme měli rozchod, abychom mohli koupit ještě nějaké suvenýry a jídlo na cestu zpět. Nakonec jsme byli v muzeu voskových figurín Madame Tussaud. Byla tam moje oblíbená skupina One Direction a moji oblíbení herci. Myslím, že to byl nejhezčí zážitek. Jak muzeum, tak i celý Londýn.

Úryvky jsou z deníků žáků 7. až 9. třídy. Povídání o rodině napsala Adéla Pešavová (8. třída)

Závěrečná hodnocení žáků

Jiří Kudroň (8. třída) – Pro mě to byl zatím největší zážitek v životě. Rodiny byly velmi milé a ochotné. Program byl bohatě naplněný. Moc se mi nelíbilo v muzeu Madame Tussaud.

Škola byla velmi zajímavá a paní učitelka moc milá. Kdybych měl celý zájezd oznámkovat, dal bych určitě jedna a příští rok bych rád jel znovu, ale do jiného města.

Anna Vízková (8. třída) – Program byl celý týden velice zajímavý. Dozvěděli jsme se spoustu informací a pořídili hodně fotek. Nejvíce se mi líbila jízda lodí, protože jsme si mohli památky prohlédnout z větší blízkosti. Náš dům, ve kterém jsme bydleli, byl moc hezký a útulný, ale proti českým domům malinký. Paní, která se o nás starala, byla moc hodná, sympatická a ochotná. Překvapilo mě, že se o nás starala jenom ona, protože manžel se staral o jiné děti z jazykového pobytu. Paní učitelka Červenková i pan Rejsek byli moc hodní a byli tu pro nás, když jsme něco potřebovali, na něco se zeptat nebo vysvětlit. Výlet do Anglie se mi moc líbil, chtěla bych jet i příští rok.

Nikol Zimová (7. třída) – V Londýně se mi moc líbilo. Mají hodně rozdílný způsob jídel, ale moc mi chutnalo. Další novou věcí byla škola. Nevím, jestli je systém učení stejný i na základních školách, ale tady bylo praktičtější. A samozřejmě o dost těžší než v Česku. I tak se mi tam ale líbilo. Celkově mi přišli lidé v Londýně brozně milí. Na tomto pobytu jsem se v angličtině nejen rozmluvila, ale také jsem se dozvěděla více o památkách. Bylo neuvěřitelné vidět Tower Bridge nebo Big Ben naživo. Je to o mnoho hezčí než na obrázku a myslím, že spoustě z nás se splnil jeden z velkých snů. Londýn je skvělé město!

Ocún – podzimní klenot našich luk

Každoročně promítám obrázek ocúnu jesenního (*Colchicum autumnale*) žákům sedmé třídy, kteří mají botaniku, a ptám se jich, co je na té rostlině zajímavého. Odpovědi bývá „že je hezká“, „že má pěknou barvu“, „že vypadá jako orchidej“ a až teprve po chvíli si ti pozornější všimnou ... „že kvete ze země!“ A to je mezi našimi rostlinami něco nevídaného.

Dlouhá, bělavá květní trubka vyrůstá z podzemní hlízy ukryté v zemi, v hloubce kolem 20 cm a postupně přechází v 6 narůžovělých, později fialových, cípů okvěť. Vzhledem k tomu, že nadzemní část bývá rovněž vysoká dalších asi 20 cm, je náš ocún rostlinou s bezkonkurečně nejdelším květem. Přinejmenším v rámci evropské květeny!

Je jednou z mála rostlin kvetoucích na podzim, ale rostlina je ná-

padná i na jaře. V té době vytváří na loukách nebo okrajích lesů přízemní růžici velkých, sytě zelených listů s tobolekou uprostřed. Zde musím upozornit na skutečnost, že celá rostlina je prudce jedovatá a byly zaznamenány případy otrav, když došlo k záměně listů ocúnu a sbíraného česneku medvědího. Alkaloidy, které ocún obsahuje (zejména kolchicin) bývají součástí léků na bolesti kloubů nebo na dnu.

V České republice se jedná o častou rostlinu, ale jsou zde poměrně rozsáhlé oblasti, kde neroste vůbec. Na Rožďalovicku se vyskytuje na vlhčích loukách často ve velkém množství, asi nejbohatší lokalitou jsou louky podél Bahenského potoka za Tuchomí.

Jiří Rejsek

Lyska černá – černý rytíř

Lyska černá (*Fulica atra*) je natolik součástí našich rybníků, že její přítomnost často ani nevnímáme. Od jara do podzimu, dokud hladinu nezamkne ledový příkrov, jakoby bez cíle bloudí podél rákosí a neúnavně sbírá jak rostlinnou, tak živočišnou potravu. Špičatý zobák podobný pinzetě je pro tuto činnost jako stvořený. Její peří je po celém těle černě zbarvené, pouze zobák a čelo nad ním jsou sněhově bílé. Podle této lysiny dostala lyska i své jméno.

Málokdo by řekl, že tento nenápadný, poměrně drobný pták, je příbuzný takovým velikánům, jakým je jeřáb popelavý. Lyska sice zjara neprovádí tak obdivuhodné tance s do daleka slyšitelným troubením, ale její samečci jako černí rytíři svádějí často velmi úporné honičky po hladině končící v mnoha případech dlouhým a krvavým soubojem. Stejně jako jeřáb obývá i lyska pobřežní rákosiny, kde si staví často dosti nápadné hnízdo. Je mnohdy postaveno jen pár metrů od frekventované cesty nebo silnice jako ostrůvek chráněný několika stébly rákosu.

Kuřátka lysky jsou velice roztočilá, jejich lysinka není bílá, ale čer-

vená a na hlavě jim raší ještě apartní červené chmýří.

Lyska patří k tzv. nekrmovým druhům ptáků, to znamená, že mláďata si musejí hned po vylíhnutí hledat potravu sama. Avšak rodiče velmi starostlivě po dobu několika týdnů pečují o mláďata tak, že jim potravu na vhodných místech nabízejí a tím i učí potravu hledat.

V podzimních dnech se na rybnících shromažďují mladé i dospělé lysky často v mnohatisícových počtech. Na zimu jich však odlétá jen

malá část. Většina z nich se v zimních měsících přesouvá na větší vodní toky na tradiční ptačí zimoviště. Je to otužilý pták, který si dokáže potravu najít i v mrazivých dnech.

Lyska černá je druhem, který vykazuje dlouhodobě stabilní počty i v Ptačí oblasti Rožďalovické rybníky. Pravidelně ji můžeme pozorovat na všech vodních plochách našeho území.

Vladimír Šoltys

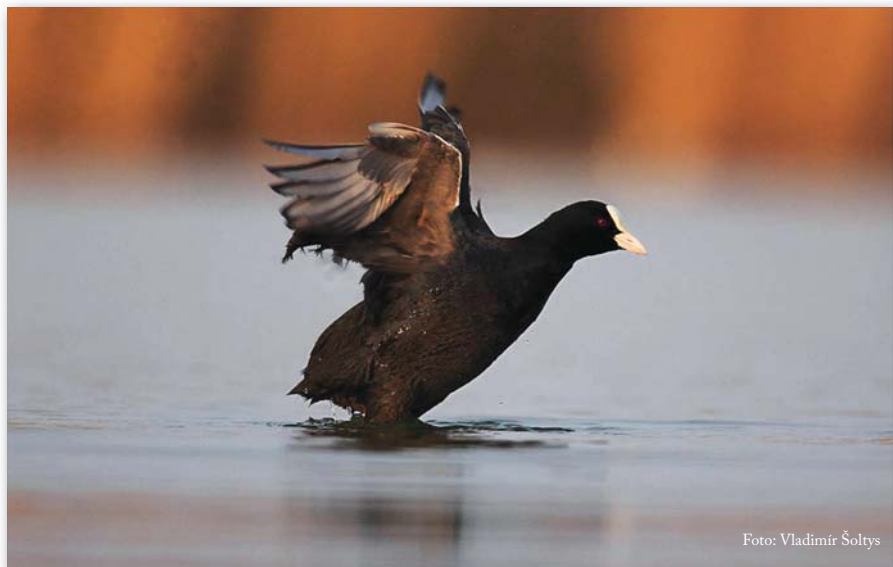

Foto: Vladimír Šoltys

Letošní sucho

Když vyšlo říjnové číslo našeho zpravodaje, ve kterém jsme slíbili ohlédnutí za letošním suchem, začali jsme slibu litovat. V době uzávěrky jsme totiž konstatovali, že „sucho přetrvává“, a ono jako naschvál v první dekádě října po delší době zase zapršelo. Ale brzy se vše dostalo do starých kolejí a i další měsíce byly teplé a srážkově velmi chudé.

Přesné meteorologické statistiky se dají snadno vyhledat na internetu nebo v jiných zdrojích. My si připomeňme, jak to bylo u nás. Po mírné zimě a teplém jaru nastoupilo extrémní léto, ve kterém tropické dny (teploty vyšší než 30 °C) přecházely v tropické noci s minimálními teplotami 20 °C a jeden teplotní rekord střídal druhý.

Nejvyšší teplotu jsme v Rožďalovicích zaznamenali 8. srpna po druhé hodině odpolední, kdy teploměr ve stínu ukazoval 40 °C, na slunci pak rtuť vyšplhala nad okraj stupnice 52 °C. V období od 3. do 16. srpna následovalo po sobě 14 tropických dnů a nocí.

Městský rozhlas několikrát denně hlásil zákaz používání vody z povrchových zdrojů a upozorňoval na nebezpečí požárů. Ve studních začala ubývat voda, usychaly pastviny i zahrádky. Žně se stihly ještě včas, ale třeba kukuřice pěstovaná na semeno musela být sklizena na krmivo, protože stébla byla

začátkem srpna proschlá až ke klasu. V lesích začalo předčasně žloutnout a opadávat listí, hlavně z lip.

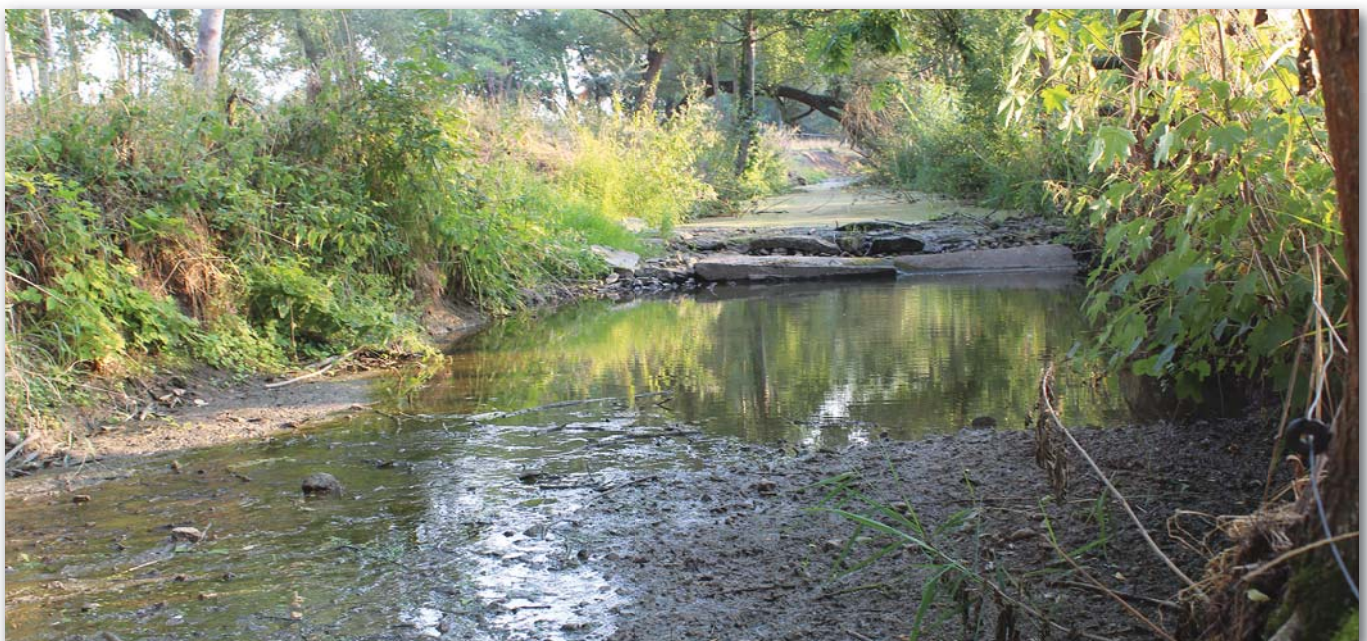
Hasinský potok zarostl vodním květem, zastavil se na stavidle u Bučického mlýna a voda z něho dál do Mrliny jen překapávala. Řeka byla také téměř bez vody – v jednom místě pod Židákem byla 15. srpna široká 40 cm a hluboká asi 1 cm. Občas se na některých místech v Česku vyskytly přeháňky, ale naší oblasti se důsledně vyhýbaly.

Pršet začalo až v neděli 16. srpna a déšť vydržel do následující středy. Netrvalo dlouho a tráva se opět zazeelenala a důsledky tohoto deště ocenili i houbaři, kteří se mohli alespoň několik dní na přelomu srpna a září věnovat své zálibě. Rybáři si naplánovali

termíny na podzimní výlovy rybníků, ale protože srážek bylo stále málo, rybníky se lovily až se zpožděním.

Nakonec ještě zmíníme dvě zajímavosti. Pravděpodobně díky suchu došlo k přemnožení drobného parazita – roztoče sametky podzimní, která se masově vyskytla v lokalitě stavebních parcel v ulici Československých legií a majitelé nově postaveného domu museli vyhledat chemickou pomoc deratizátora. Příjemnější a trochu nezvyklé, bylo pozorování na konci léta kvetoucích stromů, třeba kaštanů nad Barborkou. A zvláště půvabná byla jablky obalená jabloň na konci Podolí směrem na Bučici, která naplno kvetla v první podzimní den.

Jiří Rejsek, Viktor Dobrev

Koryto Mrliny 12. srpna 2015

Rožďalovice pohledem mého mládí

Městečko Rožďalovice patřilo k místům, které jsem navštěvoval při prázdninových pobytech ve Mlýnci, kde bydleli moji prarodiče. Jezdili jsme tam nakupovat, já nejčastěji na kole. Vzpomínám, jak jsem po ránu stával frontu na maso na kraji náměstí před řeznictvím u Tichých. K dalším nákupům jsem navštěvoval samoobsluhu u odbočky silnice do Podolí a na Bučici. Tehdy jsem byl překvapen, že samoobslužnou prodejnu najdu i v tak malém městě, když jsem podobnou znal jen ze svého bydliště v Hradci Králové, kde jsem tehdy jako kluk se svojí rodinou žil. Můj děda Josef, když jel na nákup se mnou, stavoval se u paní Kobrové, která bydlela na začátku „kaštanů“, při výjezdu z náměstí po levé straně proti staré škole. Babička se proto na dědu zlobila, když jsem ji informoval, koho že děda chodí v městě navštěvovat. Snad na tuto milou paní tehdy žárlila.

Pro cestu za nákupy jsme ze Mlýnce měli dvojí volbu. Buď do Kopidlna, nebo do Rožďalovic. Pokud jde o cestu vlakem, tak mlýnecká železniční zastávka je přesně v polovině mezi oběma a bylo proto jedno, kam jsme se vydali. Podobně to bylo i s cestou po silnici. Měřeno na kilometry, tak to do Kopidlna bylo přeci jen o něco blíže. Babička se nás bála pouštět na kole po silnici, a tak

jsem jezdil podle tratě lesem, kde vedla úzká cestička určená pro zaměstnance ČSD, kteří trať a její okolí kontrolovali. Cestou jsme míjeli tajemné místo Varabule, o kterém babička tvrdila, že zde kdysi byla staroslovanská tvrz, která někdy ve středověku zanikla. Nemyslím si, že to byla cesta bezpečnější té po silnici, ale určitě byla o něco kratší. Po silnici bylo třeba překonat poměrně strmý kopec s názvem Hrádek, který už podle svého názvu ukazuje na další podobnou historii z dávných dob osídlování tohoto kraje. Děda pod kopcem míval v lese ve křoví ukrytou sekyrku, a když jsme se vraceli s nákupem od Rožďalovic, tak jsme doplnili nákup o náklad kusů dřeva, které jsme doma pořežali ruční pilou coby zásoby topení na zimu.

Příznám se, že jsem do Rožďalovic jezdil za nákupy raději než do Kopidlna. Městečko se mi tehdy jevilo jako poklidné, s mnoha malými obchody a s krásným návrším s kostelem a zámkem. Na Kopidlně mě odrazovala frekventovaná silnice na Jičín, vedoucí středem města, a zvláště cukrovar, zasahující přímo do vnitřku města. Ten rožďalovický stál více stranou městečka a nějak významně život ve městě nerušil. Tehdy jsem se dost divil, že jsem často v Rožďalovicích potkával po ulicích jeptišky, které tehdy pracovaly v domově pro staré lidi, umístěném

v zámku. Měl jsem možnost poznat i zdravotní středisko. To mně jednou uprostřed léta rozbolel zub a babička mne vzala k zubaři do ordinace proti zámku, k panu dr. J. Chocenskému. Zuby mi ošetřil a já se s ním ke svému překvapení o mnoho let později potkal znovu jako se svým zubním doktorem na středisku v Kopidlně.

Velmi hluboce mne oslovovalo okolí Rožďalovic. Přímou pohádkově na mne působil lesní rybník Bučice, ležící na zkratce lesní cesty z Mlýnce. Pamatuji ještě původní Bučický mlýn, kam nás mlýnecký hospodář pan Špicar vozil spolu s mým bratrancem Vladimírem povozem taženým koňmi s pytlí obilí k mletí na mouku. Později jsem poznal proměnu mlýna Bučice na pilu. Tehdy děda pracoval jako lesní dělník a nějaký čas byl zaměstnán i na této pile. Do Rožďalovic si chodil na lesní správu pro výplatu. Dodnes slyším svíst pásových pil, které řezaly najednou celý kmen na několik prken. A ta vůně čerstvě pořezaného dřeva, to v mé paměti dodnes zůstalo. Pak už jen postupné chátrání a proměna stavby v ruinu. Příroda kolem však byla trvale krásná a hodně divoká.

Pro mne jsou památným místem dnes už rozpadlé a zaniklé lávky přes říčku Mrlinu, před jejím vtokem do rybníka Bučice. Na tahle místa vořil můj tatínek naše vzácné návštěvy, které k nám do Mlýnce o prázdninách přijely. Dodnes vidím strýce Štastného z Prahy, jak byl nadšený touto divokou přírodní lokalitou, kterou přirovnával k Boubínskému pralesu na Šumavě. Já se tam často vypravil z Mlýnce sám a na kole. Mnohdy jsem tam potkával souseda Mirka Špicara, který tam maloval na plátno divokou scenérii plnou ptačího křiku a spojení lesa a vody. Obrázek mi nedávno ukazoval doma v ložnici a já si ho pro vzpomínku vyfotografoval, jako dokument tehdejší podoby tohoto dnes už zaniklého místa.

Poslední moje vzpomínka na Rožďalovice mého dětství je tentokrát spojená s mojí babičkou. Někdy na začátku 60. let zažila příhodu, kterou nám dětem musela stále

S prarodiči, maminkou a sestrou v lese u Mlýnce v roce 1954

Se sestrou na lávkách v roce 1958

dokola vypravovat. Tak nás očarovala. Víím, že se ten její příběh stal přesně 17. listopadu, kdy byla pozdě odpoledne v Rožďalovicích nakupovat. Nákup měla na dvě těžké tašky, a protože je nádraží v Rožďalovicích od středu města daleko, rozhodla se, že půjde domů pěšky lesem. Bylo pozdě odpoledne a nějak si přitom neuvědomila, že v tuto roční dobu už brzo přichází tma. Když došla k hájence uprostřed lesa, začalo se rychle stmívat a ona si uvědomila, že je zle a že takto domů dojít nestihne. Byla z těch tašek s nákupem unavená, a tak se rozhodla, že je nechá v tehdy opuštěné hájence a že si pro nákup znovu dojde příští den, za světla. Mezitím se už zcela setmělo. Udělala chybu, že se rozhodla nejít po otevřené aleji, ale zkrátit si cestu vyšlapanou lesní cestičkou. Jenže tma, která se udělala, zavinila, že cestu rychle ztratila a v lese zabloudila. Několik hodin bloudila, než jí došlo, že se točí v kruhu a že jí jde o život. Samozřejmě že u sebe neměla žádné světlo, takže chodila a padala, narážela do stromů a zamotávala se do křoví. Byla už tak unavená a zmatená, že viděla přeludy. Před sebou zahlédla dvě světla. S nadějí se za nimi vydala. Ale ony se od ní s chůzí vzdalovaly, takže k nim nemohla dojít. Snad to

byly vidiny, nebo fosforeskující pařezy. Kdo ví, co to bylo. Když už si zoufala a myslela, že bude muset v lese přečkat do svítání, najednou dopadla do hlubokého příkopu. Když se z něj vydrápala nahoru, narazila na koleje. V té chvíli věděla, že má naději na přežití. Po kolejích se vydala na jednu stranu, ani nevěděla kterou. Ani cesta po kolejích nebyl jednoduchá. Padala přes pražce, kamení z náspu se jí často uvolňovalo pod nohama. Po nekonečné pouti před sebou zahlédla v mlze světélko. Z posledních

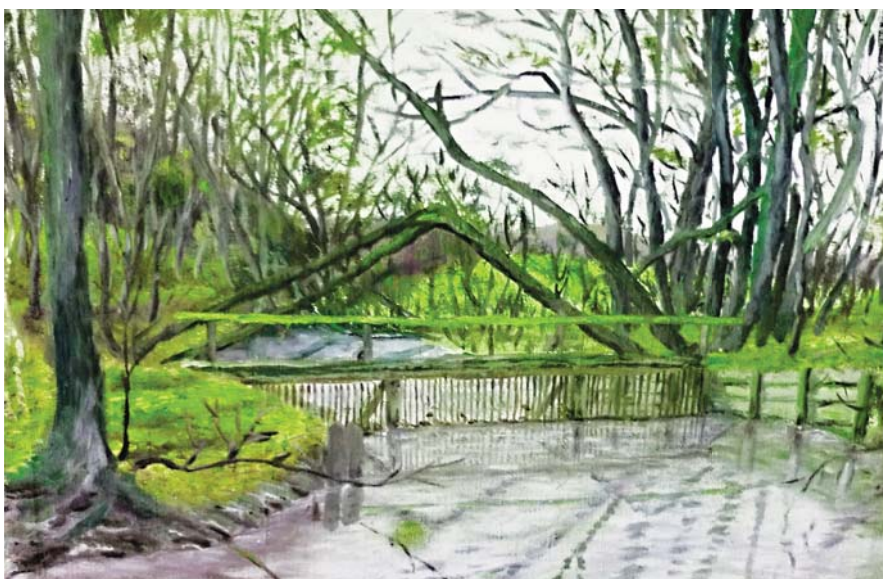
sil došla k místu, kde byl železniční přejezd a domeček. Na jeho štítu si s nesmírným ulehčením přečetla název – Mlýnec zastávka.

Když došla domů, byla právě půlnoc. Lesem bloudila celých 7 hodin. Nemohla tomu uvěřit. Ona, která v Mlýnci a jeho lesích kolem prožila celý život, jako lesní dělnice v něm roky pracovala a myslela si, že tam zná každý strom. Druhý den se do lesa vrátila pro tašky v myslivně a za denního světla se snažila poznat stopy svého nočního bloudění. Nemohla pochopit, co tam těch 7 hodin na tak malém prostoru vlastně dělala. Pro nás, děti, bylo její vyprávění nejen napínavé, ale také poučné.

Vzpomínky na Rožďalovice mého dětství končí. Projížděl jsem jimi často na kole, když jsem několikrát za prázdniny cestoval přes Hasinu, Brodek, Dětenice, Zliv a Libáň do Kopidlno. To byl pro mne okruh, který mně bavil a kde jsem vždy objevil něco zajímavého a nového. Rožďalovicemi jsem projížděl také při cestě na kole do Mladé Boleslavi, směrem přes Tuchom, Prodašice a Ledce. Když jsem se vracel zpět po stejné trase a projížděl Rožďalovicemi, říkal jsem si, že už jsem skoro doma.

Pokud se čtenářům moje vzpomínání líbilo, slibuji, že příště napíši o tom, jak jsem začal učit a proč jsem se do Rožďalovic na Lindnerovu ZDŠ dostal oklikou, přes Kopidlno a Jičín.

Oldřich Suchoradský

Mirek Špicar – Bučické lávky

Rožďalovické jesličky

Řada rožďalovických občanů, hlavně těch dříve narozených, si pamatuje, že po Štědrém dnu vedly kroky nás dětí do „zámku“ na jesličky. Byl to malý zázrak vidět tam pochodovat selky, sedláky, pastýře s ovečkami a ostatní vesničany, jak se jdou poklonit narozenému Ježíškovi. Kromě těch, co přinášeli dary včetně „Mudrců od východu“, tam probíhal všední život. Sedláci nosili obilí do mlýna, svatý muž zvonil v kostelíku, selka pumpovala vodu, a to všechno v pohybu. Nad tím děním létal anděl se svým poselstvím a svítila nepostradatelná kometa.

Jesličky jsou vlastně jen jiné pojmenování betléma se Svatou rodinou. Tento pohyblivý betlém byl umístěn v přízemí zámku v tak zvané „jeskyni“. Své jméno dostala podle namalovaných kamenů na stěnách, které tvořily tu správnou atmosféru svítícímu betlému.

U vchodu na stolků seděl se zkříženými nohama černoušek, na klíně držel pokladničku a po vhození mince úklonem poděkoval. Tento pohyblivý betlém byl majetkem zdejší komunity řádu Milosrdných sester sv. Karla Boromejského.

Každoroční vánoční návštěvy betléma však netrvaly dlouho. Od roku 1950 se postupně zakazovaly veškeré náboženské slavnosti na veřejnosti, a

tak jednoho dne skončil i provoz zámeckých jesliček.

Dne 2. července 1960 opustila rožďalovická komunita boromejek po 106 letech Rožďalovice. Část sester odešla do Charitního domova pro řeholnice do Vidnavy a druhá část jich přešla do nově adaptovaného Charitního domova na Hradiště u Znojma. S druhou skupinou sester se odstěhoval i pohyblivý betlém.

Odvezením betléma z Rožďalovic se jeho stopa ztratila. Požádal jsem M. S. Fidelis Sedlákovou z archivu boromejek v Praze, zda nejsou nějaké písemné zprávy o dalším osudu tohoto betléma. Během týdne jsem obdržel dopis, ze kterého cituji:

„Jakým způsobem a kdy byl poprvé postaven pohyblivý betlém v Rožďalovicích, není známo. Kronika rožďalovické komunity sester boromejek není tak podrobná a byla psaná možná v pozdější době. Našla jsem jen zápis v kronice z Hradiště, kam přišly sestry v roce 1958, kdy byly propouštěny z nemocnic.“

Výpis z kroniky Znojmo-Hradiště

„Dne 18. prosince 1964 nám přivezly milé sestry z Podlesí mechanický betlém, který zůstal po odchodu sester z Rožďalovic v dočasné úscho-

vě v Podlesí. Byl opraven, vyčištěn a k nemalé radosti všech umístěn ve vestibulu. Těší se velké pozornosti všech, kdo jej zhlédnou.“

„Zde v Praze je jedna sestra, která byla v Rožďalovicích v roce 1955. Ta pamatuje, že betlém byl umístěný v tzv. jeskyni. Byla to část chodby, kde byl betlém po celý rok přikrytý, na Vánoce se dal do provozu. Byl prý větší, jednak město v pozadí bylo výstavnější, skupina andělů tam trúbila a hrála na různé nástroje, řezník tam čtvrtil zabité prase řeznickou sekýrou, komíník vymetal komín, hospodář sekal na špalvu dříví, oveček prý bylo také mnohem víc.“

Všimněte si, že i nyní jsou tam figurky dvojí výroby. Sestry na Hradišti říkaly, že nechávaly některé figurky přidělat, protože z počátku betlém nehlídaly, a tak některé figurky, které se dětem líbily, skončily v jejich kapse. Vestibul, o kterém je zmínka v zápisu kroniky, byl na Hradišti v prvním poschodí.

Později se betlém vystavoval v předstíni kostela, vedle vrátnice, takže sestry z vrátnice ho více strážily. Ty novější figurky jsou hruběji řezané, ale mají živěji vyjádřený pohyb. V každém případě je pozoruhodná vynalézavost, se kterou je zajištěn pohyb figurek, když se člověk podívá do „zakulisti“ na všechna ta „hejblátka“.

V roce 2007 se sestry boromejky stěhovaly z Hradiště a tento betlém byl přesunut do Moravských Budějovic, kde žije také komunita našich sester. V současnosti je možné ho zhlédnout v Moravských Budějovicích v Domě sv. Antonína (domov pro seniory) ve vánoční době.

Posílám také článek z časopisu Setkání, který vychází na Českobudějovicku, který rožďalovický betlém zmiňuje.

Co dodat na závěr. Snad jen to, že je pro naše město velká škoda, že jsme přišli o pohyblivý betlém, který v době, kdy zde byl provozován, přinášel radost z pohyblivých výjevů hlavně dětem.

Na základě článku Jiřího Černého v časopisu Setkání je pravděpodobným tvůrcem i rožďalovických jesliček Alois Vajer.

Rudolf Vales

Štědrovečerní vytrubování

V minulém čísle Rožďalovicka jsem se zmínil o překrásných knížkách zdejšího rodáka Stanislava Vodičky. Náměty ke svým povídkám čerpal převážně z rodného kraje, z Rožďalovicka. Není tomu jinak ani v povídce „Štědrovečerní vytrubování“. Povídka je z knihy *Jepičí okamžiky*, která vyšla v roce 1990 v nakladatelství Vyšehrad.

V roce 2012 napsal jeho přítel Josef Pavlík ve štědrovečerním čísle *Jičínského deníku* článek „Vzpomínka na štědrovečerní vytrubování v Rožďalovicích“. Z uvedeného článku cituji:

„A právě v období nadcházejících Vánoc jsem si vzpomněl na knížku Jepičí okamžiky, v níž je uvedena krátká, ale půvabná vzpomínka Stanislava Vodičky na vánoční svátky v Rožďalovicích v době jeho dětství. Autor vzpomínku nazval Štědrovečerní vytrubování.“

Ale než tato vzpomínka vyšla v knize, Stanislav Vodička ji jako příležitostný tisk strojopisem napsal pro několik přátel již v roce 1981, namaloval do tisku akvarelem obrázek chalupy v hvězdné noci, svázal a text doprovodil vlepěním notového zápisu štědrovečerního vytrubování. Mám štěstí, že jeden z nemnoha těchto tisků formátu 13 x 14 cm vlastním s autorovou dedikací. Tento bibliofilský tisk vyšel devět let před vydáním Jepičích okamžiků.“

Z tohoto článku jsem se dozvěděl, že povídka „Štědrovečerní vytrubování“ vyšla již v roce 1981 jako malá knížka pro spisovatelovy přátele a že byla opatřena vlastnoručním notovým zápisem této vánoční melodie a obrázkem se štědrovečerním motivem. Notový zápis a obrázek z tohoto

Lidmila Dohnalová: Chalupa v hvězdné noci

vydání poskytla prostřednictvím paní Krumpholcové rodina spisovatelovy dcery, malířky paní Dohnalové, která je i autorkou onoho obrázku.

Ale přenesme se do těch časů alespoň závěrečným úryvkem povídky:

„Najednou se vrátilo mé uzmrzané dětství před vrátka našeho domku, kdy všechna okna zářila vánočním stromčkem a obecní slouha dům od domu každému jednomu, chudému i bohatému, zatroubil před okny vánoční koledu.“

Šla s ním Anka Urbánková, dcera posledního rožďalovického slouhy, s nůši na zádech, celá zabubaná do šátků, aby jí nebyla zima, a do té nůše házela darované krajíce vánoček a jablka a ořechy

a hrstě sušených švestek a perníkové kolečka a řepánkové placky.

Tak prošli celou ulicí V cibelně, a když kolem kapličky zabnuli do ulice Na bídě, to už štědrovečerní vytrubování sláblo. Zasypaly je hvězdy štědrovečerního nebe a lidé usedli k večeři.

Tak tomu bylo každý rok jedenkrát až tam, kdy kantoři mítvali právo koledy a obecní slouhové právo štědrovečerního vytrubování. Takle melodie snad ani neměla žádná kolednická slova. Bylo to jenom sametově modré vytrubování na lesní roh až k blikajícím svíčkám vánočního stromčku naší rodiny.“

V závěru povídky se autor zmiňuje o posledním rožďalovickém slouhovi Josefu Urbánkovi a jeho dceři Ance. Urbánkovi bydleli v dnes již neexistujícím malém domku čp. 76 v nynější Ruské ulici.

Domek byl v roce 1986 zbourán. Anna Urbánková se provdala za Josefa Tykva a svůj život dožila 21. listopadu 1984 v Domově důchodců v Rožďalovicích.

Rudolf Valeš

Notový zápis Štědrovečerního vytrubování

Víte, že...

ADVENT ZNAMENÁ PŘÍCHOD?

Toto označení pochází z latinského slova „adventus“, což znamená příchod. Myslí se zde na příchod Vykupitele Ježíše Krista.

Datum první adventní neděle je pohyblivé. Je to proto, že poslední adventní neděle – čtvrtá – připadá vždy na neděli před 25. prosincem. Symbolem tohoto období je adventní věnec se čtyřmi svíčkami. Každou adventní neděli se zapaluje další svíčka.

PRVNÍM HISTORICKY DOLOŽENÝM VÁNOČNÍM DÁRKEM V ČECHÁCH BYLA BOHATĚ ZDOBENÁ A KRÁSNE ILUSTROVANÁ MODLITEBNÍ KNÍŽKA?

Darovala ji Johana z Rožmitálu o Štědrém večeru roku 1466 svému muži, českému králi Jiřímu z Poděbrad.

Knihu doplnila tímto osobně psaným věnováním:

„[...] Prvnímu v Čechách Jiřímu králi tyto knížky darovány byly, od druhé v Čechách královny Johany jsou Jeho Milosti poslány, zhotovit nechala a na Štědrý večer darovala Jeho Milosti, prosíc za to ne stříbro ani zlato, ale aby ji ráčil ve své paměti mít, až bude tyto modlitby říkati, aby zde ve zdraví a štěstí žili, své poddané k boží cti a chvále vedli a tak se k Bohu dostali...“

VÁNOČNÍ STROMEK V ČECHÁCH POPRVÉ VYSTROJIL ŘEDITEL STAVOVSKÉHO DIVADLA JAN KAREL LIEBICH?

O Vánocích v roce 1812 pořádal na svém zámku v Libni vánoční oslavu pro své přátele. Slavnostní atmosféru Vánoc umocňoval urostlý smrček uprostřed místnosti, pod kterým byly kromě jeslíček také drobné dárky. O jeho stromečku se mluvilo po celé Praze, ale nový zvyk se rozšířoval jen pozvolna.

VÁNOČNÍ STROMY, KTERÉ SE PRAVIDELNĚ ROZSVĚCÍ NA VEŘEJNÝCH PROSTRANSTVÍCH V DOBĚ ADVENTNÍ, MAJÍ SVŮJ PŮVOD V NAŠICH ZEMÍCH OD ROKU 1924?

Zavedl je v Brně pod názvem Strom republiky spisovatel Rudolf Těsnohlídek. Stalo se tak na základě

zvláštní náhody, jíž byl svědkem. Dva dny před Štědrým dnem se procházel s přáteli zimní krajinou u Bílovic nad Svitavou, když na pokraji lesa našli pod smrkem maličké, opuštěné děvčátko.

Jejich pomoc přišla v pravou chvíli, malé děťátko zachránili před zmrznutím. Spisovatel pochopil tuto příhodu jako pobídku, aby konkrétně nějak pomohl opuštěným dětem.

Dosáhl toho za několik let, když byl v adventu roku 1924 v Brně vztyčen první vánoční Strom republiky. Při té příležitosti také navrhl, aby lidé pod tento vánoční strom nosily dary pro chudé a opuštěné.

Tento zvyk se brzy rozšířil z Brna i do jiných míst. V Praze Strom republiky rozsvěcoval vždy náš první prezident T. G. Masaryk.

O PRVNÍCH VÁNOCÍCH V PROTEKTORÁTU V ROCE 1939 BYLY ZAKÁZÁNY VÁNOČNÍ STROMY REPUBLIKY SPOJENÉ SE SBÍRKAMI PRO CHUDÉ DĚTI? STALO SE TAK NA ZÁKLADĚ NAŘÍZENÍ ÚŘADU ŘÍŠSKÉHO PROTEKTORA V ČECHÁCH A NA MORAVĚ.

NĚKDEJŠÍ VELVYSLANEC ČESKOSLOVENSKA VE VELKÉ BRITÁNII JAN MASARYK, PRONESL 22. PROSINCE 1939 PROSTŘEDNICTVÍM LONDÝNSKÉHO ROZHLASU TOTO VÁNOČNÍ POSELSTVÍ?

„Neodvažují se přát vám šťastné a veselé Vánoce, ale troufám si přát vám

lepší rok 1940, nežli byl rok 1939. Prál bych si, abych mohl s vámi v klidu a pohodlí sníst kousek smažené ryby a jít pak s vámi na půlnoční ke sv. Vítu. Dej Bůh, aby se někdy uskutečnilo toto mé přání a modlitby. Dítě narozené v Betlémě je symbolem toho, zač my všichni bojujeme. Pokoj lidem dobré vůle. Zazpívejte si naše štědrovečerní koledy pro spásu nás všech!...“

V ROCE 1942 UVEDLY NOVINY RECEPT NA „LEVNÉ A DOBRÉ“ VÁNOČKY Z BRAMBOR A NEDOSTATKOVÝM ZBOŽÍM SE STAL I VÁNOČNÍ KAPR?

ČESKÝ JEŽÍŠEK BYL NĚKOLIKRÁT V OHROŽENÍ SVÉ EXISTENCE?

Po únoru 1948 to byl děda Mráz a dnes je to jiný stařík v červeném kabátě Santa Claus, o jehož původu ví i v dnešní Americe jen málokdo.

V ROCE 2008 VZNIKLA PETICE „ZACHRAŇTE JEŽÍŠKA“?

Mimo jiné v ní stojí: *„Chceme Ježíška zachránit před invazí červeného tloušťíka a jeho vykulených sobích poskoků. V minulosti nám nutili dědu Mráze, dvacet let po revoluci se tu roztahuje Santa Claus. U nás však nosí dárky Ježíšek.“*

Podle článku „Jak se slavily Vánoce v různých obdobích dějin“ zpracoval Rudolf Valeš

Kasovní špýchar a kontribučenský fond

V první polovině 13. století založili naši starousedlíci kontribučenský peněžní fond. Každý rustikální kontribuent musel odvádět krom předepsaných poplatků ještě jistou částku pro nepředvídané případy, neúrody a požáry.

Na základě císařského patentu Josefa II. z 9. června 1788 založen byl ještě roku 1812 další kontribučenský fond obilní, do kterého všichni na panství usedlí rustikální poddaní dle rozsahu pozemků, jež drželi, přiměřenou část obilí museli odsypati. Ti nabyli práva vdlužiti si potřebné zrno k setí proti náměrku dvou mázlíků z jednoho korce.

Sýpka kontribuční bývala původně v radním domě na dvoře a dosud se zachovala. Roku 1823 vystavěna byla nákladem podílníků na pozemku koupeném od Václava Stehny nová sýpka čili špýchar kasovní. Z peněz utržených za přebývajících obilí byl utvořen kontribuční obilní fond.

Správu obilní sýpky, kontribučního peněžního fondu i kontribučního obilního fondu vedl do roku 1350 patrimoniální úřad v Rožďalovicích. Teprve od tohoto roku svěřena správa obilních zásob výboru volenému z podílníků. Kontribuční peněžní i obilní fond byly odevzdány do správy bernímu úřadu v Libáni, jemuž bylo přiděleno šest plnomocníků jako poradní síly.

Zemským zákonem z 9. července 1863 byly zrušeny veškeré kontribuční fondy a doporučeno zřízení okresních hospodářských záložen. Roku 1864 byl vrácen berním úřadem kontribuční peněžní fond, jenž koncem roku 1866 obnášel 8826 zlatých, rozdělen mezi jednotlivé obce, které na něj měly nárok, a konečně poplatníkům.

Roku 1865 dále usneseno, z kontribučního obilního fondu, který s částkou za prodané obilí obnášel 6559 zlatých, zřídit Hospodářskou záložnu pro obce někdejšího panství rožďalovického. K tomuto cíli

byl zvolen nový výbor, ale ke zřízení nedošlo. Kasovní špýchar sloužil až do roku 1981 k uskladnění obilí našemu JZD (*Jednotnému zemědělskému družstvu – pozn. red.*).

Nahlédneme-li do turistické mapy Poděbradska nalezneme mezi kulturními památkami města Rožďalovic barokní sýpku z první poloviny 18. století. Takovýto staveb je velice málo. Ta naše byla svědkem vzácného sousedského pochopení pro vzájemnou výpomoc v době neúrody a různých živelních pohrom, byla svědkem sociálního citění v době, kdy v sousedních panstvích takového uvědomění ještě nebylo.

V posledních letech vyrostla nová čtvrt za školou a začíná se stavět za špýcharem, proto musela omšelá budova ustoupit.

František Hazdra
(uveřejněno v listopadu 1981,
Rožďalovicko, č. 57, s. 6)

Budova starého špýcharu na začátku 80. let minulého století, foto z archivu Rudolfa Valeše

Vzpomínka na vedoucí představitele našeho města

V dnešní části zápisů rožďalovických kronikářů vzpomeneme na představitele města, které si naši občané ve své době zvolili do funkce purkmistra, starosty či předsedy a společně prožívali doby dobré i zlé. Výsledky voleb vždy kronikáři pečlivě zapisovali. Díky tomu si i dnes můžeme připomenout jména občanů Rožďalovic, na které by se nikdy nemělo zapomenout.

Kronikář Jan Rektorys (1849)

První volba výboru a představenstva rožďalovického dle prozatímního obecního zákona z roku 1849: Volba ustanovena byla na 25. října. Hlasovalo se tím způsobem, že každý volič devět osob z měšťanstva udal, z nichž šest, kteří nejvíce hlasů obdrželi, voleni býti měli. Dne 10. listopadu byla napotom volba pánů představených a zvoleni byli: za purkmistra Václav Němeček, za prvního radního František Šourek, za druhého radního František Kondl, za obecního správce Josef Veccko, za účetního Josef Rektorys. S těmito výbory započalo dle ustanovení obecního zákona z roku 1849 veřejné jednání v obecním sále.

Volba výboru městského (1861)

V katastrální obci Rožďalovické byla volba výboru dne 20. února 1861. Do úřadu obecního zvoleni byli: Jan Rektorys z čp. 84 co purkmistr, Václav Němeček a Václav Nechánský jakožto osoby radní, Václav Říha za duchovního a výběrčího daní a Josef Vecko za obecního správce.

Však ale již ku konci roku 1861 poděkoval se Václav Říha z obecního svého úřadu, načež úřad duchovenský Leopoldu Pohlovi a úřad výběrčího daní Janu Rektorysovi z čp. 54 svěřen byl.

Volba obecního zastupitelstva (1864)

Dne 13. srpna 1864 odbývala se v Rožďalovicích první volba obecního zastupitelstva dle nového zákona obecního z roku 1864. Zvoleni byli dne 21. srpna František Zoubek za purkmistra, František Jandourek za prvního radního, Václav Nechánský za druhého radního a Václav Vítek za třetího radního,

za pokladníka ustanoven František Němeček, za obecní starší Tomáš Rektorys a Josef Pohl.

Kronikář Antonín Matoušů

Dne 13. ledna 1906 zvolen za odstoupivšího starostu Josefa Šandu posavadní místostarosta Antonín Tichý (obchodník v Rožďalovicích).

Volba městské rady (1912)

Dne 20. ledna 1912 provedena volba městské rady za přítomnosti c. k. místodržitelského rady Tomáše Matějky, správce c. k. okresního hejtmantství v Jičíně. Za starostu zvolen Antonín Tichý, za prvního radního Alois Dovolil, druhý radní Alois Adamec, třetí radní MUDr. Jan Boublík, čtvrtý radní Josef Svoboda (Zámostí), pátý radní František Rektorys, šestý radní Josef Vecko.

Kronikáři Josef Havelka a František Havlík

První republikánské volby (1919)

Dne 15. června 1919 konány byly v Rožďalovicích první obecní volby podle nového volebního zákona v osvobozené vlasti. Kandidovaly zde čtyři strany.

Strana národních socialistů obdržela 460 hlasů, strana lidová spojená se stranou agrární 226 hlasů, strana národně demokratická 144 hlasů, zemědělství republikáni 105 hlasů.

Starostou města a předsedou místní školní rady zvolen národní socialista Josef Schreiber – technický adjunkt zdejšího cukrovaru. Prvním náměstkem starosty zvolen Antonín Tůma – strojník, druhým náměstkem obchodník Josef Vecko. Městskými radními zvoleni: Josef Tuláček – hodinář, Josef Zahradník – bývalý mlynář, Jan Neuman – bednář, František Šourek – hostinský a Josef Kebl – rolník.

Obecní volby (1928)

Dne 11. března 1928 konaly se volby místního obecního zastupitelstva. Kandidátních listin bylo pět a platných hlasů odevzdáno 903. Sta-

rostou města zvolen byl národní socialista František Dovolil – rolník. Prvním náměstkem starosty zvolen Jan Adamec, druhým náměstkem starosty Václav Šimáček. Členy městské rady zvoleni: Jan Neuman, František Honzák, Rudolf Lukavec, Josef Pařík a Josef Vecko.

Volby do zastupitelstva (1932)

Dne 10. dubna 1932 byly vykonány volby do zdejšího obecního zastupitelstva. Kandidátních listin bylo sedm: Strana malozemědělců, domkářů, živnostníků a dělníků (112 hlasů), Republikánská strana zemědělského a malorolnického lidu (269), Odborová jednota zemědělských a lesních zaměstnanců (60), Československá strana lidová (130), Strana československé národní demokracie (59), Československá živnostensko-obchodnická strana středostavovská (130), Československá strana národně socialistická (106).

Dne 6. května starostou obce zvolen František Honzák – ředitel rolnických akciových podniků v Rožďalovicích. Prvním náměstkem zvolen Josef Vecko, druhým Rudolf Lukavec. Do městské rady zvoleni: František Dovolil, Václav Rasocha, Jaroslav Valeš, Antonín Tůma, Jan Adamec. Starosta obce František Honzák po svém zvolení prohlásil, že bude starostenskou funkci vykonávat nezištně a odměnu za úřadování že obrátí k účelům dobročinným a sociálním.

Kronikář Vojtěch Vavrouš

Rezignace starosty (1941)

Starosta města František Honzák rezignoval na místo starosty a všech funkcí v městě. Dne 8. března 1941 zvolen starostou města Rudolf Lukavec – rolník.

Kronikář Josef Horák

Volba MNV (1945)

29. června 1945 byla z vůle lidu provedena volba MNV. Př

Změna v MNV (1946)

V březnu byla provedena změna v MNV tak, že byl sestaven dle politických stran.

Dne 4. července byla konána ustavující schůze obnoveného MNV, na níž byl zvolen předsedou za národně sociální stranu Jenda Rajman. Prvním náměstkem za KSČ zvolen Jan Pražák, druhým náměstkem za stranu lidovou František Nechánský.

Členové rady: Jan Drbohlav, Miroslav Kořínek, Josef Karásek, Josef Čapek, Jan Adamec.

Rezignace předsedy (1948)

Dne 7. září rezignoval předseda MNV Jenda Rajman na tuto funkci ze zdravotních důvodů. Zároveň rezignoval na všechny funkce v MNV František Nechánský. 24. září stal se novým předsedou Jaroslav Drbohlav a druhým náměstkem Pavel Kafka st.

Nový předseda MNV (1949)

Předseda MNV Jaroslav Drbohlav vzdal se pro nemoc funkce a za něho nastoupil Miloslav Pavlišta.

Kronikář Jan Drnec

Volby do národních výborů (1954)

Volby do národních výborů konaly se podle nového volebního zákona, s nímž byla veřejnost seznámena. Volby byly provedeny dne 16. května 1954. Ustavující schůze nového MNV

konala se 26. května. Předsedou MNV byl zvolen soudruh František Horušický, tajemnicí MNV byla zvolena Božena Jirků. Členové rady: František Špína, Jiří Pour, Miloslav Nekolný.

Kronikář Jiří Pour

Volby na období 1957–1960

Volby se konaly 19. května 1957 za 100% účasti voličů. Dne 29. května se konala ustavující schůze MNV. Předsedou se stal soudruh Otakar Ovsík – důchodce. Tajemnicí MNV soudružka Božena Jirků. Rada MNV: Jindřich Borecký, Jaroslav Drbohlav, František Horušický, Jan Pražák, František Špína.

Volby do MNV (1960)

Volby se konaly 12. června 1960 za účasti všech voličů. Zvoleni: František Vaněk – předseda, František Jirků – tajemník. Rada MNV: Miloslav Pavlišta, MVDr. Otakar Kaprál, Václav Martínek, Marie Hazdrová, Václav Klimeš, Rudolf Valeš, František Pour.

Volby do MNV (1964)

V neděli dne 14. června 1964 se volilo do národních výborů. Celkový počet zapsaných voličů byl 1266. Počet platných odevzdaných lístků byl 1249, tj. 99,6 %.

Na ustavující schůzi dne 2. července byl za předsedu zvolen soudruh František Jirků, za tajemníka soudruh Alexandr Huka.

Kronikář Jaromír Sládek

MNV – změny (1966)

Doplňovací volbou byl zvolen do MNV a navržen za tajemníka Jaromír Kafka. Dosavadní tajemník Alexandr Huka byl z funkce uvolněn.

Místopředseda MNV (1968)

Na schůzi rady MNV byl 1. srpna 1968 zvolen za místopředsedu soudruh Josef Šmelhaus.

Opatření bylo nutné, protože předseda MNV soudruh Jirků byl od května ve stavu nemocných, neúčastnil se schůzí a nepřijímal rozhodnutí žádného orgánu.

Změny v MNV (1970)

Od května 1969 do února 1970 působil opět ve funkci předsedy MNV po svém onemocnění soudruh František Jirků. Pro častou neúčast v plénu i v radě MNV vznikla neudržitelná situace, takže bylo jednáno o předání agendy soudruhu Josefu Šmelhausovi, který tuto funkci vykonával již v době nemoci soudruha Jirků. Předání agendy funkce předsedy MNV Rožďalovice se uskutečnilo v květnu 1970.

Předseda MNV Rožďalovice Josef Šmelhaus vykonával svoji funkci do roku 1990 a stal se v historii našeho města nejdelší sloužícím představitelem Rožďalovic. Zemřel v březnu 2013 ve věku 83 let.

*Jan Nožička,
kronikář města*

František Honzák

Jenda Rajman

Josef Šmelhaus

Foto z archivu Pavla Hančara a Viktora Dobřeva

Zhodnocení podzimní části fotbalové sezony

V polovině listopadu hráči fotbalového klubu Trnavan Rožďalovice ukončili podzimní část fotbalové sezony.

Fotbalisté A týmu, kteří hrají nejvyšší okresní soutěž, vyhráli osm ze třinácti odehraných utkání a dvakrát remizovali. Celkově získali 26 bodů a obsadili třetí příčku za vedoucím týmem Loučeně a druhou Kostel-

ní Lhotou. Hráči B týmu ve stejném počtu odehraných zápasů vyhráli největší utkání, ve který získali 27 bodů a umístili se na pěkném druhém místě za týmem Mcel. Pro některé hráče Trnavanu byla podzimní část sezony poněkud delší z důvodu velkého počtu zranění. Řada z nich musela nastoupit v několika zápasech za obě družstva.

V průběhu zimní přípravy týmy sehrají několik přátelských utkání na umělé trávě, například s týmem Dolního Bousova, Čejetic, Kosořic nebo s dorostem Polabanu Nymburk.

Do jarní části přejme našim fotbalistům hodně sportovních úspěchů a málo zraněných hráčů.

Tomáš Pavel

A mužstvo – Okresní přebor

1.	FK Loučeň	33
2.	SK Kostelní Lhota	31
3.	FC Trnavan Rožďalovice A	26
4.	AFK Milovice	25
5.	Sportovní sdružení Ostrá B	25
6.	TJ Hrubý Jeseník	22
7.	SK Městec Králové	19
8.	Sokol Přerov nad Labem	19
9.	TJ Sokol Všejaň	18
10.	Sokol Kostomlaty	17
11.	SK Sokol Opočnice	15
12.	Sokol Běrunice	9
13.	FK Kovanice	4
14.	FC Sokol Lipník	0

B mužstvo – IV. třída

1.	Mcely	30
2.	FC Trnavan Rožďalovice B	27
3.	SK Dlouhopolsko	26
4.	SK Žitovice	25
5.	Sokol Vrbice	25
6.	Straky B	24
7.	Sokol Běrunice B	21
8.	TJ Krinice	20
9.	Sokol Košík	20
10.	TJ Hrubý Jeseník B	17
11.	Chleby	16
12.	Sokol Záhornice	9
13.	Sokol Vestec	6
14.	Sokol Poděbradská Blata Netřebice	0

Sportujeme

Šachový klub

V sezoně 2015/2016 jsme byli v Královéhradeckém šachovém svazu zařazeni do regionálního přeboru C, ve kterém hraje celkem 12 šachových družstev. Prozatím jsou odehraná čtyři kola a my jsme jedno utkání prohráli 1 : 4, jedno utkání jsme remizovali 2,5 : 2,5 a dvě utkání jsme vyhráli, z toho jedno 3 : 2 a druhé 3,5 : 1,5. V průběžné tabulce jsme na 6. místě.

Aktivními hráči jsou Petr Buryan, Miroslav Hnát, Milena Kloučková, Roman Kotlář, Jakub Minařík a Luboš Senohrábek.

Roman Kotlář

Mikulášský běh

Dne 5. prosince se uskutečnil Mikulášský běh, jehož start i cíl je u Bučického mlýna. Nejříve závodníci běží okruh přes Rožďalovice a následně lesem směrem k Hasině. Celková délka trati je 8 km.

Na start se postavilo celkem 40 závodníků, z toho 7 žen. Nezanedbatelné je to, že všichni, kteří se postavili na start, také proběhli cílem. Celkové vítězství patří Romanu Kotlářovi ml. s časem 31:17 minut, nejlepší ženou byla Andrea Šnejdarová. Potěšující je, že se závodu zúčastnili i žáci základní školy Nikola Součková a Patrik Hospodka.

Velké poděkování patří hlavnímu organizátorovi této i mnoha dalších pohybových aktivit panu Jaromíru Kaňkovi, který svým entusiasmem docílil toho, že zájem je velký; i když hlavní cenou je „pouze“ diplom, polibek, potlesk a přátelské posezení.

Roman Kotlář

Sestry v akci aneb chodíme, chodíme

V poslední době Sokol příliš aktivit nevykazoval, ale v listopadu nastal obrat. Na schůzi, která se konala 7. listopadu, přišla sestra Drobečková s myšlenkou založit turistický kroužek, protože se potřebujeme hýbat, málo se scházíme a moc toho nečiníme. Nápad se všem zúčastněným líbil a po krátké debatě se rozhodlo, že každou sobotu ve 13 hodin budeme vycházet od budovy místní školy na túry do blízkého okolí.

Pro vzájemnou komunikaci byla vytvořena sociální síť. Najdete ji v obchodě sester Němcové a Košťákové na náměstí, je to nejlepší informační kanál, kam se hrabe Facebook. Zde se dozvíte vše o našich plánovaných výpravách.

Týden po schůzi se uskutečnil první výšlap. Sešly jsme se čtyři sestry a jedna psí slečna. Na začátek dobrý. Vyrazily jsme přes Bučici na Hasinu a lesními pěšinami se vrátily zpět do svých domovů. Pěkně jsme zmokly, což jsme braly jako křest. Další sobotu se k zakládajícímu kvartetu připojila skupinka našich dětí a smečka psů. Vydali jsme se směrem les Ká-

lek – Stará Hasina – Rožďalovice. Celou dobu svítilo sluníčko, což nás všechny krásně naladilo. Po odevzdání tohoto článku nás čeká další výlet, tentokrát do Nových Zámků. Účast přislíbilo více lidí, naše řady se začínají rozšiřovat. Budeme velice rádi, když se k nám přidáte i Vy. Uděláte

něco pro sebe, poznáte lépe své okolí a budete obohaceni o zážitky. Těšíme se na Vás!

Protože se blíží konec roku, přejeme Vám krásné Vánoce a v novém roce hodně zdraví, štěstí, lásky a pohody!

Irena Brůnová

Hasiči zasahovali u vážné dopravní nehody

Vpátek 31. října zasahovala jednotka rožďalovických hasičů u havárie osobního automobilu, která se stala kolem 21.30 asi 350 metrů od křižovatky směrem na Doubravany.

Osmnáctiletý řidič na silnici mezi Doubravanami a Rožďalovicemi vyjel ve vysoké rychlosti s vozidlem mimo vozovku a čelně naboural do stromu, náraz poté odhodil auto zpět na silnici. Následně došlo k požáru v motorové části vozidla. U nehody zasahovaly celkem tři hasičské jednotky (HZS Nymburk, SDH Křinec a SDH Rožďalovice).

Přestože nehoda vypadala hrozně, naštěstí se obešla bez vážné újmy na zdraví. Kvůli podezření na vnitřní zranění jedné z dívek byl však přivo-

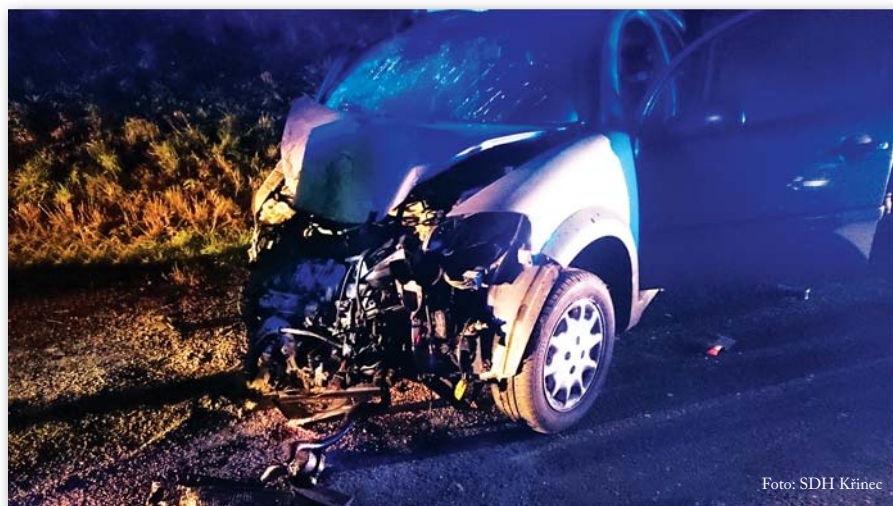

Foto: SDH Křinec

lán vrtulník Letecké záchranné služby Praha. Mladík, který vlastnil vůz teprve necelý týden, vyvážel bez zranění. Jako příčinu nehody uvedl řidič

technickou závadu na vozidle. Dopravní policie pak musela celou záležitost na místě vyšetřit, a výjezd se proto protáhl až do 00.40.

(red)

Jak strávit klidné Vánoce

Vobdobí adventních svátků a oslav Nového roku nezapomeňte, že malá nepozornost, nedbalost či opomenutí může tyto svátky klidu, pohody zkazit. Odborná rada prevence při Okresním sdružení hasičů Nymburk pro vás připravila několik rad a zásad, jak se vyhnout neočekávaným návštěvám hasičů u vás doma či na chalupě.

Svíčky

Nenechávejte je zapálené **bez dozoru**, pod svíčkami mějte **nehořlavý materiál** a mějte je na **pevném povrchu**, adventní věnce mějte jako dekoraci, svíčky zapalte mimo, dodržujte **bezpečnou vzdálenost** svíček od hořlavých předmětů, vyhořelé prskavky **nehazujte** okamžitě **do koše**, louče plňte jen předepsanou hořlavou kapalinou, vždy **při odchodu zkontrolujte**, že jsou svíčky a ostatní vyhaslé, na vánoční stromek raději použijte elektrické svíčky.

Elektrické svíčky, osvětlení do oken a venkovní osvětlení

Při zkratu, poškození izolace a podobně dochází k vysokým teplotám, kupujte tato zařízení jen v kamenných obchodech, vždy zjistěte, zda zařízení **má český návod a cer-**

tifikaci, čtete bezpečnostní nařízení, nekombinujte zařízení, používejte jen určené zdroje světla, osvětlení pro vnitřní použití nepoužívejte venku, vše vypněte, pokud byt opouštíte, stejně tak pokud jde spát.

Zábavná pyrotechnika

Kupujte **jen** tu pyrotechniku, která **je určena pro vás**, tedy nepoužívejte takovou, která je určena pro osoby oprávněné k manipulaci dle zvláštních předpisů, kupujte od ověřeného prodejce s českým **návodem k použití**, vždy **čtete návod** k použití, **dodržujte bezpečnostní opatření** daná výrobcem, **nenechte děti** s touto pyrotechnikou manipulovat.

Nepoužívejte v bytech, v blízkosti zastavěných oblastí, lesů, stohů, nedelaborujte ani **neupravujte**, nevybuchlou nehazujte do košů a popelnic, ale zalijte vodou, nebo se řiďte návodem, vždy nad pyrotechnikou **mějte kontrolu, neexperimentujte**.

Vaření, pečení a vytápění

Neodcházejte od pečení a vaření, **udržujte pořádek** v okolí sporáků, **neopouštějte** byt či chalupu, pokud nejsou kamna nebo krby vyhaslé, nesušte na kamnech, krbech a v je-

jich těsné blízkosti oblečení, před zaplacením si **zkontrolujte** připojení kamen ke komínu i samotný komín, pokud ho využíváte jen sporadicky, máte provedenou kontrolu spalnicových cest? (Pokud ne, obraťte se na kominíky.)

Pozor na hořlavé látky v blízkosti topidel, popel dávejte jen do **nehořlavých nádob**, nepoužívejte jako podpalovače benzín, naftu...

Když náhodou začne hořet

Zachovejte chladnou hlavu a pokuste se začínající požár hasit, pamatujte na nebezpečí úrazu od elektrických spotřebičů – nehaste vodou, **chráňte si svůj život a zdraví**, i vaší rodiny, **požár oznamte na lince 150 nebo 112** – přesně popište, kde a co hoří, **varujte ostatní** a vzájemně si pomozte, chráňte si dýchací cesty při pohybu v zakouřeném prostoru, buďte nápomocni zasahujícím hasičům

Jménem všech hasičů mi dovolu- vám popřát krásné prožití všech nastávajících svátků a mnoho úspěchů, štěstí a pohody v novém roce.

Bc. Petr Jirout DiS.,
vedoucí OR prevence
OSH Nymburk

Další ročník květinové soutěže skončil. Soutěž vzalo vážně podstatně více občanů, než jsme si při jejím vyhlášení mysleli. Zapojilo se celkem třináct účastníků: paní Boučková, Diblíčková, Ešnerová, Hazdrová, Chludilová, Koblrová, Kořínková, Marináková, Paroulková,

Svobodová, Taxová, Wichnerová a pan Hazdra. Odborná porota v čele s paní Lenkou Hořejší a Marií Zelinovou ze Zahradnictví Bittman Dymokury měla docela složitý úkol. Porota hodnotila kvalitu výsadby, druhovou rozmanitost, množství a barevnost květín, jejich rozmístění,

údržbu, originalitu a další kritéria květinové výzdoby.

Vítězkám blahopřejeme, finanční odměnu si mohou vyzvednout na Městském úřadě v Rožďalovicích.

A jak vše dopadlo?

(red)

První místo: paní Koblrová (získává 1500 Kč)

Druhé místo: paní Chludilová (získává 1000 Kč)

Třetí místo: paní Kořínková (získává 500 Kč)

Dětský den

Dětský den je už tradičně věnován našim rodinám s dětmi. Krásné odpoledne plné soutěží vyvrcholilo hrátkami v pění, kterou zajistili hasiči z Nymburka.

31. května 2015, areál SK Žitovlice-Pojedy

Požární sport

SDH Žitovlice-Pojedy letos uspořádalo příjemné hasičské odpoledne, na kterém se oficiálně rozloučilo s dlouholetým starostou SDH panem Stanislavem Havelkou. Byly k vidění útoky mužů, žen a dětí, které proběhly z nádrže. Nechyběl ani exhibiční útok „koňskou“ pod vedením p. Havelky. Večer jsme poseděli u skvělé hudby, o kterou se staral Jiří Václavík.

4. července 2015, areál SK Žitovlice-Pojedy

Turnaj v malé kopané

Pro zájemce o malou kopanou uspořádal sportovní klub již čtvrtý ročník turnaje o cenu Akademika. Z osmi družstev se na prvních pozicích umístili: 1. Roždalky, 2. Hulla Hulla, 3. Torpédo. V exhibičním utkání dětských týmů zvítězili Drtiči nad družstvem Gen Gen Galaxy. Tradičně velká účast příznivců malé kopané, rodin s dětmi a krásné letní počasí, vytvořily celodenní společenskou zábavu, která vyvrcholila večerní hudební produkcí a tancovačkou.

11. července 2015, hřiště SK Žitovlice-Pojedy

Memoriál bratrů Svobodových

Sportovní klub uspořádal tradiční turnaj v kopané. Vzhledem k suchému létu bylo fotbalové klání poněkud náročné. Cenu Memoriálu bratrů Svobodových získalo mužstvo TJ Křinec, na druhém místě byl Sokol Košík, třetí FC Trnavan Rožďalovice a posledním v turnaji bylo SK Žitovlice-Pojedy.

8. srpna 2015, hřiště SK Žitovlice-Pojedy

Poznejte náš venkov

Místní akční skupina SVATOJÍŘSKÝ LES, z.s. uspořádala na farmě v Pojedech již čtvrtý ročník tradiční akce Poznejte náš venkov. Pro návštěvníky byl připraven jarmark místních řemeslníků a výrobců, představení obcí regionu, ukázka zemědělské a vojenské techniky, výstava českého svazu chovatelů z Rožďalovic, „kraví minizoo“ spojená s ukázkou zdejších chovaných plemen. Pro děti byly nachystány tvořivé dílny na téma včelařství, pohádka v provedení divadelního souboru V.O.S.A. a projížďky na koních. Celou akci doprovázel bohatý kulturní program v podání několika hudebních skupin a oskořinské staročeské besedy. Novinkou letošního roku byla ochutnávka lokálních produktů spojená s prezentací činností místní akční skupiny a projektů podpořených z Programu rozvoje venkova ČR. Akce se při krásném slunečném počasí zúčastnilo téměř 1500 návštěvníků.

19. září 2015, Farma Pojedy

Středočeský kraj

Sousedské adventní setkání

Obecní úřad ve spolupráci s Galeríí Pojedy připravily tradiční adventní setkání. Opět proběhla ochutnávková soutěž ve vánočním cukroví a pečivu. Kulturní program s názvem „Peklo nebo ráj“ připravilo BonneB art. Po vyhlášení vítězů v pečení představily naše děti své vystoupení. „Muzikál“ na adventní téma završilo krásné pěvecké číslo - písničkou „Půlnocní“ (V. Neckář, Umakart). Společně jsme se pak všichni vydali rozsvítit vánoční strom na žitovlické návsi.

6. prosince 2015, Galerie Pojedy

Rožďalovice dříve a nyní

Rožďalovické nádraží na počátku 20. století, vydal J. Rajman (ze sbírky Pavla Hančara)

Současný pohled na rožďalovické nádraží, fotografovala Kateřina Hůlková (květen 2015)

Číslo 4/2015, ročník 4. Náklad: 350 ks. Evidenční číslo: MK ČRE 20643.

Redakce: Petr Kapal, Mgr. Viktor Dobrev, Mgr. Marcela Ešnerová, Tomáš Pavel, Jiří Rejsek, Eliška Velechovská.

Kontakt: e-mail: rozdalovicko@seznam.cz, tel.: 325 593 107. Tisk: TNM PRINT, s. r. o., Nové Město nad Cidlinou.

Toto číslo vyšlo v prosinci 2015. Foto na titulní straně: Viktor Dobrev – Poslední říjnový den.

